

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Έτος Α' Περίοδ. Β' Άρ. 170-52

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικου έτηρία δραχ. 12 εξάμην 6
Έξωτερικου » φρ. χρ. 20

ΓΡΑΦΕΙΑ: Όδος Λεκά άρ. 24
(*Εναντι Στοάς Σιμοπούλου)

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακή 16 Δεκεμβρίου 1907

Το ΦΥΛΛΟΝ, τιμάται λεπτά 25

Άγγελιαί και διαφημίσεις με εικόνας και μη κατ' αποκοπίν.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΕΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Είς τό εξηκοστόν τρίτον της ηλικίας
Αυτού έτος εισήλθε την παρελθούσαν
τετάρτην ή Α. Μ. ο Βασιλεύς. Έκ των

τό πλούσιον και εύγενές του Όικου
των Χριστιανών αίμα, άλλα και βίου
έγκράτειαν και διαίτης αστηρότητα
ού κοινήν. Αμοιβή δικαία προς τον
παραδειγματικόν οικογενειάρχην και
τον σώφρονα και εύορκον πολίτην.

Και μεταχειρίζομαι τον έντιμον του
πολίτου ίτίλον προκειμένου περι του
άνωτάτου άρχοντος, διότι τό επίδεικτον
έπερ ή ιστορία θ' αποδώση ποτέ προς
την Α. Μ. τον Βασιλέα Γεώργιον τον
Α' είναι ή του Πολίτου—Βασιλέως.

Πολίτης—Βασιλεύς υπήρξε με
χει τοϋδε Γεώργιος Α', και λόγω της
έκλογής Του και λόγω του τρόπου

καθ' όν διεχειρίσθη την άνωτάτην Άρ-
χήν.

Και αυτός είναι ο λαμπρότατος και
ο τιμώτατος των ίτίλων Του.

Από γένους παλαιοτάτου και ένδό-
ξου καταγόμενος εις την δημοκρατικήν
Έλλάδα κατελθών έγνω να άφο-
μοιωθή προς τό έν τη νέα Πατρίδι Του
κρατούν πνεύμα και στεφθείς Βασιλεύς
ούδέποτε έλησμόνησεν, διι παρά πο-
λιτών, ως πολίτης έψηφίσθη. Ουδέ-
ποτε δέ τό Άγός και τό Άρχων Βασι-
λεύς ήρμηνεύθησαν τόσον τιμίως έν τη
πράξει όσον κατά την μακράν Βασι-
λείαν Αυτού.

Πολίτης Βασιλεύς έπραξεν πάν δι
ή αγάπη Του προς την Πατρίδα Έλ-
λάδα, ο οξύτατος νοϋς Του και τό υπε-
ρόχως πρακτικόν πνεύμα Του, τώ
ύπηγόρευσαν. Έφαρμόζων τό Λατι-
νικόν δόγμα primus interpares πρώ-
τος μεταξόν όμοίων ουδέποτε ήθέλησε
να επιβάλη την ύψηλήν Του θέλησιν
και εξήτησε άπλώς να ποδηγετήση.

Άρχων λαού άνησούχου, εύεπιφύ-
ρου, εύμεταβόλου έσχε την ύπεριά-
την δύναμιν να μη επηρεαθή εκ της
αυθεντίας της Άρχής, άλλα διά συνε-
της και εις άκρον ύπομονητικής πο-
ρείας να επαναφέρει εις την εύθειαν,

ετών τούτων τά 45 τά διήλθεν έν Έλ-
λάδι Βασιλεύων, και ούτως ή ιστορία
Αυτού συνταυτίζεται με την ιστορίαν
της Πατρίδος.

Τά έτη πυκνά διέρρευσαν επ' Αϋ-
του, ελάχιστά όμως άφηκαν ίχνη και
ο προσβλέπων την φωτογραφικήν ει-
κόνα, την πρώτην έν Έλλάδι γενομέ-
νην, ήμιν παρακείται και ήμιν τον πα-
ριστά άμύστακον τώ 1864, και ο εύ-

τυχήσας να τον προσβλέψη έφιππον
κατά τους γάμους του Πρίγκηπος Γε-
ωργίου, θά ήτο αδύνατον να πιστεύση
δι ο αυτός άνήρ είναι.

Άκμή σωματική και άκμή πνευμα-
τική σπανιωτάτη, έλέγχουσα ού μόνον

Αί άνωτέρω δύο φωτογραφικά είκόνας του Βα-
σιλέως άνήκουσιν εις την συλλογήν του κ. Ν. Σπαν-
δωνή. Η μεν με σιολήν δοκίμου του Δανικού
Ναυτικου έγένετο έν Χριστιανία 1862, ή δε έφι-
λοπνήθη έν Αθήναις παρά του φωτογράφου Π.
Μωραίτου και είναι ή πρώτη έν Έλλάδι γενομένη.

Η ΜΟΙΡΑ ΠΟΥ ΚΛΩΘΕΙ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

τόν εύκόλως αὐτῆς ἐκτρέπομενον ἑλλη-
νικὸν λαόν.

Πετροικισμένος ὑπὸ τῆς φύσεως
ὑπὸ σπανίας εὐκαμρίας καὶ διορατι-
κότητος κατώρθωσε νὰ μὴ προστριβῇ
καὶ νὰ παρακάμψῃ τὰς γωνίας, ἄς κα-
κῶς ἐννοούμενον δημοκρατικὸν καὶ φι-
λελεύθερον πνεῦμα διαρκῶς ἐχάλκευε.

Διοικῶν διὰ Συντάγματος, ἐφ' οὗ
δὴ ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ περὶ τῆς
Πολιτικῆς μας Δικονομίας λεχθέν, δι
συνειάχῃ διὰ κοινωνίαν ἀγγέλων, ἐν
μέσῳ πολιτικῶν ἠθῶν, πρωτοφανῶν
ἐν τῷ κόσμῳ, ἐν μέσῳ κυκῶνος γε-
λοιοδεστιάτου, ὅποια ἡ Ἀστυκὴ μας
Νομοθεσία, συνεργαζόμενος μετὰ πο-
λιτικῶν ἀνδρῶν, ὧν οἱ πλείστοι ὑπῆρ-
ξαν πιστὸν κάτοπιρον τῆς ἀκαταστα-
σίας τῶν ἰδεῶν τοῦ ὄλου Ἔθνους, κα-
τώρθωσε νὰ προλάβῃ μεγίστους κιν-
δύνους καὶ νὰ κρατήσῃ στερεῶς τὸ
πηδάλιον, ἐν μέσῳ ταραχοδεστιάτου
πελάγους. Ἡ μακρὰ Βασιλεία Του ὑ-
πῆρξεν εὐτυχῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡς
δεικνύουσιν οἱ σιδηροὶ τῆς προόδου
ἀριθμοί, τὸ μόνον δ' ἀνωχῆς γεγονός,
τὸ ὅποσον βαναύσως, κακῶς καὶ ἡλι-
θίως, τῷ ἐπεβλήθη, ὁ πόλεμος τοῦ
1897, ἔοχε χάρις εἰς τὴν ἐντελῶς προ-
σωπικὴν καὶ ἀπολύτως ἀτομικὴν πα-
ρέμβασίν Του, τὰ πλέον ἀνώδυνα ἀπο-
τελέσματα.

Ἡ Ἱστορία δὴ τὸ βεβαιώσῃ, ὁ Ἑλ-
ληνικὸς λαὸς τὸ λέγει ἀπὸ τώρα εἴθε
ἡ Βασιλεία Του νὰ παραταθῇ, ὡς πλεῖ-
στον.

N. Σπανδωνῆς

Σ.Σ. — Ἡ « Ἀλήθεια » — γνωρίζουν οἱ
ἀναγνώσται μας ἐκ τοῦ πρὸ τῆς ἐκδόσεως
αὐτῆς κυκλοφορήσαντος προγράμματός της
— ἔχει ὀρισμένας ἰδέας περὶ τῆς Βα-
σιλείας καὶ τῆς δριάζσεως ἐν γένει τοῦ Στέμ-
ματος, τὰς ἰδέας δὲ ταύτας οὐχὶ ἄπαξ ἔλα-
βεν ἀφορμὴν νὰ ἐκθέσῃ καὶ ὑποστηρίξῃ.
Ἀνεξάρτητον ὅμως ὡς εἶνε ὄργανον τοῦ
λαοῦ ἐνόμισεν δι ἐπρεπε νὰ φιλοξενήσῃ τὸ
ἀνωτέρω ἄρθρον παλαιῶν αὐτῆς καὶ διακε-
κριμένων συνεργάτων, μολοντί αἱ ἐν αὐτῷ
διατυπώμενα κρίσεις, τινὲς τουλάχιστον ἐξ
αὐτῶν, δὲν εἶνε ἐντελῶς σύμφωνοι πρὸς τὰς
ἰδέας αὐτῆς καὶ πεποιθήσεις.

Ἡ Ἑλλάς

ἀνευρεθείσα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων

[Διάλεξις τοῦ κ. Θεοδώρου Ρεϊνάχ,
βουλευτοῦ γενομένη ἐν Παρισίοις
πρωτοβουλία τοῦ « Γαλλικοῦ Συν-
δέσμου διὰ τὴν ἄμυναν τῶν δι-
καίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ».]

Εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀνεξαρτησίας,
ἐπεκράτησεν ὁ ἐθνουσιασμός. Ἐξεδηλώθη
ταύτοχρόνως διὰ τε τῆς κυβερνητικῆς δρά-
σεως καὶ τοῦ συγκλητικῷ ζήλου μίξ ἰδι-
ωτικῆς Ἐταιρίας.

Ἡ πρώτη φροντίς τοῦ Καποδιστρίου,
συνεγίζων τὴν ἰδέαν τῶν φιλομουσῶν τοῦ
1812, ὑπῆρξεν νὰ προκρίσῃ τὴν Ἑλλάδα
μέ Μουσείον. Ἐνῶ ο Πιπτακῆς συνέλεγε τὰ
μάζμαρα τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν Μεγάλῃν
Παναγίαν, ἐκεῖνα τῶν νήσων συνεκεντρώ-
θησαν εἰς τινὰς αἰθούσας τοῦ ὄρφανοτροφείου
τῆς Λιγίνης, τῆς τότε ἑδρας τῆς Κυβερ-
νήσεως (1829) Ἐνας ἱερομόναχος (ὁ Λεόν-
τιος Καμπάνης) ὑπῆρξεν, ὁ πρῶτος διευθυ-
τῆς τοῦ Μουσείου, συντάξας καὶ κατάλογον
ὁ ὅποιος ἐπανευρεθεὶς ἐξήκοντα ἔτη ἀργό-
τερα, ἐξεδόθη ὡς ἱστορικὸν δοκοῦμένον.
Ταυτοχρόνως διωργανούτο ἡ ὑπηρεσία δι-
πλαδῆ ἢ ἐπιτήρησις τῶν ἀργαιοτήτων.
Τὸ ἀρχαιολογικὸν ἔδαφος διενεμήθη πρὸς
τὸν σκοπὸν τοῦτον μεταξὺ πολλῶν ἐφόρων
ὑπεράνω τῶν ὑποίων διωρίσθη ἕνας γενικὸς
ἐφορός. Ὁ πρῶτος γενικὸς ἐφορός ὑπῆρξε
φυσικὰ γερμανός, ὁ Βάϊσενθουργ, ὁ ὅποιος
ἄφησε μικρὰ ἔχνη τῆς διαχάσεώς του. Ὁ
δεύτερος ὑπῆρξεν ἐπίσης γερμανός ὁ Λούδβιγ
Ρόξς, καταγόμενος ἐκ τοῦ Χολστάϊν. Οὗτος
καίτοι νεώτατος ἦτο ἀληθῆς ἀρχαιολόγος

ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὰ γερμανικὰ Πανεπιστή-
μια. Τὸ 1834 ὅταν ἡ πρωτεύουσα μετα-
φέρθη ἀπὸ τὸ Ναύπλιον εἰς Ἀθήνας, κα-
θώρισε τὸ Θησεῖον πρὸς φύλαξιν τῶν ἀρ-
χαίων μαρμαρῶν. Ἔως τότε ἦτο ἐκκλησία
ἐν διάταγμα τῆς Ἀγίας Συνόδου διετάξε
νὰ ἀρθῇ τὸ ἅγιον βῆμα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα
ἱερὰ σκευὴ τῆς λατρείας διὰ νὰ κάμουν
θέσιν εἰς τὰς ἀρχαιοτήτας. Μόνον τὰ μάρ-
μαρα τὰ εὐρεθέντα ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως
ἔπρεπε νὰ μείνουν ἐπὶ τόπου.

Ὁ ἱερὸς βράχος τῆς Ἀθηνῆς παρουσι-
αζέε τότε λυπηρὸν θέαμα.

« Ὅταν οἱ Τούρκοι, λέγει ὁ Βικέλας,
ἐγκατέλειψαν ὀλοσχερῶς τὰς Ἀθήνας, τὰ
κατεριπωμένα στίπτις του ἐκάλυπτον τὴν
ἐπιφάνειαν τῆς Ἀκροπόλεως. Οἱ στύλοι τῶν
Προπυλαίων ὑψοῦντο κατὰ τὸ ἦμισυ ὑπε-
ράνω τῆς στέγης τοῦ μαχαζίου, ὅπου αἱ
βάσεις τῶν ἦσαν κρυμμένοι. Τὸ Ἐρεθεῖον
ἦτο μόνον πυριτιδαποθήκη κατεριπωμένη
ἐκ μίξ ἐκρήξεως. Ἡ κηθάρισις τοῦ ἔδα-
φους ἐκ τῶν ἐρειπίων αὐτῶν καὶ ἡ εἰς τὸ
ὄρις ἐξαγωγή τῶν ἀρχαίων μνημείων ἐπε-
βάλλετο ἀναντιρροῦτως εἰς τοὺς νέους φύλα-
κας τοῦ ἐνδόξου περιδούλου. »

Ὁ Ρόξς ἐξετέλεσεν εὐσυνειδήτως τὸ ἔρ-
γον τοῦτο τῆ συνδρομῇ τῶν συμπατριωτῶν
του Σωμπέρ καὶ Χάνσεν, ἀνήγειρε λίθον
πρὸς λίθον τὸ κομψὸν νεκρὸν τῆς Ἀθηνῆς
Νίκης, πρὸς νότον τῆς Ἀκροπόλεως, τοῦ
ὑποίου ὄλο τὸ ὑλικὸν ἐκτετοκατὰ γῆς. Μόνον
τὸ ὄνομαστὸν κιγκλιδωμὰ δὲν ἀνευστῆθη
αἱ δὲ θαυμασίαι του Νίκης εἰρίσκονται σή-
μερον εἰς τὸ Μουσείον τῆς Ἀκροπόλεως.

Πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐν τῷ ζήλῳ των
νὰ « ἐπανορθώσουν » τὴν Ἀκρόπολιν οἱ γερ-
μανοὶ ἀρχιτέκτονες ἀνέπτυξαν πολλάκις
ζήλον ἀπερίσκεπτον. Ὁ σὸν Κλέντσε ἔκαμε
κομμάτια φρικτῶς δύο στύλους τοῦ Παρθε-
νῶνος τοὺς ὁποίους ἀνήγειρεν ἔπειτα, πρῶ !
Ὁ Σένκλ εἶχε συλλάβῃ μεγαλοπρεπὲς σχέ-
διον νὰ ἐγειρῇ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἕνα
μαγικὸν βασιλικὸν Ἀνάκτορον τοῦ ὁποίου ὁ
Παρθενὼν θὰ ἦτο τὸ κόσμημα τῆς τιμητι-
κῆς αὐλῆς, καθὼς ἡ ἄψις τοῦ Καρρουσέλ
κοσμεῖ τὴν πλατεῖαν τῶν Τουγερί. Εὐτυ-
χῶς ὁ χρόνος καὶ τὸ γοῦμα ἔλειψαν δι'
αὐτάς τὰς τρέλλας.

Ἐν τούτοις ὁ ἑλληνικὸς πατριωτισμὸς
ὑπέφερον βλέπων τὰς ἐθνικὰς ἀρχαιοτήτας
ὑπὸ τὴν γερμανικὴν κηδεμονίαν. Συνεπεία
διαστάσεως μετὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Παι-
δείας, ὁ Ρόξς παρητήθη τὸ 1834 καὶ ἀντε-
κατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῆς Στερεῆς
Ἑλλάδος, Κυριακοῦ Πιπτακῆ, ὁ ὁποῖος
ἀπὸ πολλοῦ παρεμόνευε τὴν θέσιν ἐκείνην.
Ὁ Πιπτακῆς τὴν ἐκράτησε μέγρι τοῦ θαι-
νάτου του, ἡ ὁποία συνέθε πολὺ ἀργότερα
τῷ 1863. Ὁ Ἐδμόνδος Ἀμποῦ ποῦ τὸν
ἐγνώρισε κατὰ τὰ τέλη τοῦ σταδίου του,
ἔδωκεν περὶ αὐτοῦ—δὲν τὸ συνήθιζε πολὺ
ὁ Ἀμποῦ—μία εἰκόνα πολὺ κολακευτικὴ.
« Ἡ φροντίς τῶν ἀρχαιοτήτων τῶν Ἀθη-
νῶν εἶνε ἐμπιστευμένη ἐπαξίως εἰς τὸν κ.
Πιπτακῆ, μέλος ἀντεπιστέλλον τοῦ Ἰνστι-
τούτου τῆς Γαλλίας καὶ ὁ ἐντιμώτερος λό-
γιος τῆς χώρας του. Ὁ κ. Πιπτακῆς ἐγεν-
νήθη εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως
Ἀπὸ τὴν γέννησίν του ἠγάπησεν ὡς ἐκ ἐν-
στίκτου τὰ μνημεῖα τῆς πατρίδος του, ἐνῶ
ἦτο ἀκόμη παιδί, ἔπρεχε στὴν Ἀκρόπολιν
καὶ προσπαθοῦσε νὰ διαβάσῃ τὰς τοιχοκα-
φάς, χωρὶς νὰ σκέπτεται τὰς τουρδικὰς
φρουράς καὶ τὰ λακτίσματα τὰ ὁποῖα ἐ-
λάμβανε ὅπισθεν. Ὅταν ἐμεγάλωσε ἔλαβε
μέρος εἰς ὅλας τὰς μάχας, εἰς ὅλας τὰς
ἐφόδους, πρῶτος στὴ φωτιά, πρῶτος στὴν
ἐπίθεσιν, ὁ πρῶτος στὴν Ἀκρόπολιν διὰ νὰ
ἴδῃ μὴ ἔθραυσαν κανένα στῦλον ἢ ἔβλαψαν
καμμία προμετωπίδα. Γέρος πλέον ἀναπαύ-
εται τρέχων ἀπὸ νῶν εἰς νῶν καὶ προστα-
τεύων, ὡς ἕνας ζηλότυπος, τὴν Ἀκρόπο-
λιν, τοὺς ἐρωτάς του. » (Ἀκολουθεῖ)

Ἡ ΜΟΥΣΙΚΗ ἘΝ Ἑλλάδι
ΑΠΟ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ
ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
(1827-1907)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Ὅλιγον μετὰ τὴν εἰς πρωτεύουσαν ἀνακτῆ-
ρῃ τῶν Ἀθηνῶν, ἀρκετο ἐκ Περγάμου τῆς Ἰ-
ταλίας, ἐργολάβος τις Ἰταλὸς ὀνόματι *Basilio Sansoni*. Ὁ *Sansoni* ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν
τῆς ἐνταῦθα ἀρξίσεως τοῦ ἀνάλαβε διαφόρους ἐπι-
χειρήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκέρδιεν ἀρκετὰ σεβασ-
τὸν ποσὸν διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Φύσει φιλόμουσος ὢν, ὡς Ἰταλὸς, ὁ *Sansoni*
ἀπ' ἐνὸς, διαβλέπων δὲ τὴν ἑλλειψιν θεάτρου ἐν
Ἀθήναις ἀπ' ἐτέρου, ἡ ἐκμετάλλευσίς τοῦ ὀ-
πίου ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρει ἀρκετὰ κέρδη, ἐπω-
φελοῦμενος τῆς ἐκ τοῦ προνομίου ἐκπτώσεως τοῦ
ἐργολάβου *Καμηλιέρη*, ὑπέβαλεν αἴτησιν πρὸς
τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, ζητῶν
τὴν τοῦ προνομίου παραχώρησιν εἰς αὐτόν.

Οἱ ἐν τοῖς πράγματι διαπνεύμενοι ὑπὸ τῆς ἐ-
πιθυμίας νὰ ἴδουν πραγματοποιημένη τὴν ἀ-
νέγερσιν θεάτρου ἐν Ἀθήναις, προθύμως ἐχορή-
γησαν αὐτῷ τὴν ἄδειαν, διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαρ-
τίου 1839 Β. Διατάγματος δὲ, ἐκιομοποιήθη
αὐτῷ ὅτι, ἀκρωθείσης τῆς μετὰ τοῦ *Καμηλιέρη*
συμβάσεως, μετεβιβάζοντο ὅλα: αἱ ἐν αὐτῷ δια-
λαμβανόμεναι παραχωρήσεις εἰς αὐτόν, με τὴν
ὑποχρέωσιν νὰ ἀνεγείρῃ τὸ θεῖατρον ἐντὸς πέντε
μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κιομοποιήσεως τοῦ
Β. Διατάγματος. (1).

Λαθὼν τὴν ἄδειαν ὁ *Sansoni* ἤρξατο ἀμέσως
τῶν ἐργασιῶν μετ' οὐ πολλὸν δὲ κατετίθετο ὁ θε-
μέλιος λίθος τοῦ πρώτου ἐπιστήμιου θεάτρου ἐν
Ἀθήναις, ὅπερ ἐπὶ 40 ὀλόκληρα ἔτη ὑπῆρξε
καὶ τὸ μόνον.

Δὲν παρήλθεν ὅμως πολλὸς καιρὸς καὶ τὸ βα-
λάντιον τοῦ ἀτυχοῦς *Sansoni* ὑπέβαλεν ἐπιστή-
μιως τὴν παραίτησίν του, μὴ δυνάμενον ν' ἀν-
ταποκριθῇ εἰς τὰς ἐπὶ πλέον δαπάνας. Ἡ οἰκο-
δομῆ, ἥτις εἶχε κατὰ τι προμηθεύσῃ, ἀπερ-
ρύφησε καὶ τὸν τελευταῖον ὄβολον τοῦ δυσ-
τυχοῦς ἐργολάβου. Πρὸ τοιαύτης θέσεως εὐρε-
θείς ὁ *Sansoni*, συνέλαβε τὴν εὐφροσύντην καὶ
πρωτοτυποτάτην τῷ ὄντι ἰδέαν νὰ προπαλήσῃ
εἰς διαφόρους τὰ θεωρεῖται καὶ τὸ ἐκ τούτων εἰσ-
πραγματοποιήσας ποσὸν νὰ διαθέτῃ πρὸς ἀποπε-
ράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς.

Εὐτυχῶς δι' αὐτὸν εὐρέθησαν πολλοὶ φιλό-
μουσοι οἵτινες ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ ἀγορά-
σουν, προπληρώσαντες τὰ θεωρεῖται καὶ οὗτω κα-
τωρθώθῃ ἡ συλλογὴ ποσοῦ τινος, διὰ τοῦ ὁποίου
καὶ δανείου τινος ὅπερ συνήψεν ἐπὶ τῆς ἀνεγει-
ρομένης οἰκοδομῆς ὁ *Sansoni*, ὡς καὶ ἐτέρων
10,000 Δραχ. ἄς προσέφερε τὸ ἔθρικὸν ταμεῖον
ἐπετελέσθη ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ θεάτρου, ἐκ τοῦ
ὁποίου ὁ μὲν *Sansoni* εἶχεν ἰδιοκτησίαν ἐπὶ τῆς
πλατείας καὶ τῶν θεωρείων β' καὶ γ'. σειρᾶς,
ἐνῶ ἐπὶ τῶν θεωρείων α' σειρᾶς τότε ἰδιοκτη-
ταὶ ὑπῆρχον, ὅσοι καὶ θεωρεῖται.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος θεῖατρον, γνωστὸν ὑπὸ τὸ
ὄνομα *Μπούκουρα*, ἦτο μικρὸν καὶ κατὰ πολλὰ
ἀτελεὲς διὰ τὸ ἄκρον δὲ τῆς τότε πόλεως κείμε-
νον. Ἡ ὁδὸς ἡ πρὸς αὐτὸ ἄγρουσα ἔπλεεν εἰς
βριθὸς σκότος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἠγάγκαζε τοὺς
θεατὰς νὰ πλέωσι μέγρι γονάτων εἰς τὸν βόρβο-
ρον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἦτο κατὰ μέτρον, ἐνῶ οἱ
ἔχοντες τὰ μέσα καὶ ἔξ' αὐτῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον αἱ δέσποιναι τῶν Ἀθηνῶν μετέβαινον εἰς
τὸ θεῖατρον ἱπεύουσαι ὀνάγια, κατὰ τὴν διάρ-
κειαν δὲ τῆς παραστάσεως ἡ ἔξωθεν τοῦ θεάτρου
μικρὰ πλατεῖα προσελάμβανεν ὄψιν χωρικῆς πα-
νηγύρου. (2)

Ἡ δὲ ὀνάγια μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς
μέρους εἰς τὸ ἄλλο τῆς πόλεως ἦτο πολὺ ἐν
χρησῇ, παρὰ τῆ ἀριστοκρατικώτερα μάλιστα
μερίδι. Ὁ Ἄλ. Ραγκαβῆς διηγείται εἰς τὰ
« Ἀπομνημονεύματά » του (τόμος Β'. σελίς 3) ὅτι
αἱ κυρία εἰδὶ τὴν εἰσέτι ἐντελῶς ἑλλειψιν ἀμα-
ξῶν ἐν Ἑλλάδι, πολλάκις ἐσπερούοντο εἰς τὰς
κυβερνήτας τοῦ Ἀρμανσπεργ συναναστραφάς, ἢ
ἀπ' αὐτῶν ἐπέστρεφον, ἐν πλήρει στολῇ χοροῦ
ἐπὶ τῶν λεπτῶν ποδῶν μακρὰ φέρουσαι ὑπο-
δήματα τῶν ἀνδρῶν των, ὑπὸ μίγαν ἀλεξιβρόχοι
στεγαζόμεναι, καὶ ἐπὶ πόλου ὄνου ὀρούμεναι.
Ὅτι δὲ καὶ ἀκίνδουνοι δὲν ἦσαν αἱ ἐκδρομαὶ
αὐταί, τὸ ἀπέδειξεν ὁ στρατηγὸς *Church*, ὅστις
ἐπιστρέφων ἐκ μίγαν αὐτῶν ὄψε μετὰ τὸ μεσο-
νυκτιον, ἐπειδὴ φανὸς τότε (τῷ 1835) εἶτι ἦν
ἀγνωστον σκεῦος ἐν Ἀθήναις, ἡ δὲ σελήνη εἶχεν
ἦδη σέσει τὸν ἰδικὸν τῆς, ἔπεσε μετὰ τοῦ ἴπ-
που του, ὡς ὁ ἀρχαῖος *Κούρτιος*, εἰς χαῖνον στο-

μιον ὑδραγωγείου, καὶ ἐπ' ἱκανὸν ὑπὸ γῆν ἐπλα-
νήθη πρὶν ἢ ἀνεῦρθῃ αὐθις τὴν εἰς τὸ ὑπεῖρον
ἀνῶδον.

(2). Ἔστια. Θ. Βελλανίτου «περὶ τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Θεάτρου» ἔτος 1833, τόμος Β' σελίς
323.

Ἄλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ ὁ διαπρεπὴς δραματι-
κὸς συγγραφεὺς κ. Ν. Ι. Λάσκαρης ἀναφέρει
τούτω ἐν τῇ ἀνεκδότῳ Ἱστορίᾳ του περὶ τοῦ
«Νεοελληνικοῦ Θεάτρου», μέρος τῆς ὁποίας εἶχε
τὴν καλωσύνην νὰ ἀνακοινώσῃ ἡμῖν ἔχον ὅτω:
«Τὸ μακαρὶα τῆ λήξει, ἦδη ὑέατρον *Μπούκουρα*
μόλις κατόπιν πολλῶν βεσάνων καὶ περιπετειῶν
ἀποπερατοῦθὲν περὶ τὰ τέλη τοῦ 1839, εὐρέθη ἐν
μέσῳ ἐρημίας καθόσον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πᾶσα
ἡ ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς τὸ Γεράνιον
καὶ πέραν τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς ἔκτασις ἦτο εὖσων
ἐρημίας, ὡστε ἡ μοναδικὴ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς
οἰκία τοῦ Ἀρμανσπεργ εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ περι-
βάλλεται ἀπὸ ἀπεράντους ἐκτάσεις ἀγρῶν ἄς ἠδύ-
νατο τις νὰ ἀγοράσῃ κατὰ στρέμματα ἀντὶ ὀλίγον
δεκάκιον δραχμῶν ! Ἐπὶ τὸ προκειμένον μᾶς
διηγῆθησαν δι' Ἀθηναίους τις, *Πιθαρῆς* ὀνόματι,
ἐπώλησε ἀντὶ πέντε χιλιάδων δραχμῶν ὀλόκληρον
τὴν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους μεχρὶ τῆς ὁδοῦ Ἀλό-
λου ἔκτασιν τὴν περιλαμβάνουσαν σήμερον τὸ Βαρ-
βάκιον Λύκειον καὶ τὴν Νέαν Ἰγροάν.

Ἐπόμενον ἄρα ἦτο οἱ θέλοντες νὰ μεταβῶσιν
εἰς τὸ ἐκτὸς τῆς πόλεως κείμενον ἔατρον νὰ
εὐρωαί διάφορα μεταφορὰς μέσοι καὶ δὴ αἱ κομ-
ψυνομένη τῶν Ἀθηνῶν αἱ περισσοτέραι τῶν ὀ-
πίων, εἶναι ἱστορικῶς ἐξηκριβωμένοι, δι' μετέ-
βαινον εἰς τὸ θεῖατρον ἱπεύουσαι ὀνάγια.

(Ἔπειτα συνέχεια)
Θεόδ. Ν. Συναδινοῦ

(1). Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως 22 Αὐγού-
στου 1843, φύλλον 30 σελίς 160.

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

**— Ἀκόμη περὶ τῶν Ναπολεωνι-
δῶν.**

Μία γαλλικὴ ἐφημερίς, συγκεφαλαίωνε ὄσα ἐγρά-
φησαν περὶ τῆς ἑλληνικῆς καταγωγῆς τῆς Οἰ-
κογενείας τῶν Βοναπάρτε, καταγωγῆς διὰ τὴν ὀ-
πίαν ἐκαυχᾶτο ἄλλως τε ἢ ἴδια οἰκογένεια.

Ἴδου τί γράφει ἡ γαλλικὴ ἐφημερίς :

« Καὶ πρὸ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ὅτε ἡ
οἰκογένεια Βοναπάρτε ἦτο σχεδὸν ἀγνωστος, ἕνας
γερμανός, καθηγητὴς ἐν Γουτίγκν, εἶχε κάμει λό-
γον περὶ τῆς ἑλληνικῆς καταγωγῆς τῶν Βοναπάρτε
καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἀποικίᾳ τῆς Κορινθίας—οὕτω
ὑπάρχει ἐν Κορινθίᾳ μία καλαῖα ἑλληνικὴ ἀποικία
ἡ ὁποία διετήρησε τὴν θρησκείαν καὶ τὴν γλῶσσαν
τῆς—ἐθεώρουσαν τοὺς Βοναπάρτε ἑλληνικῆς κατα-
γωγῆς. Ἐφερον κατ' ἄρχας τὸ ὄνομα *Καλομέρη*
ἑλληνικὴν μετάρρασιν τοῦ Βοναπάρτε. Ἐν Ἀγίῳ
Μινιάτῳ, πλησίον τῆς *Φλωρεντίας*, ὅπου οἱ *Καλο-
μέρη* εἶχον ἐγκατασταθῆ προτοῦ ἔλθωσιν ἐν Κορ-
ινθίᾳ, μετέφρασαν τὸνομά τους διὰ νὰ κρύψουν
τὴν καταγωγὴν των. Μία ἄλλη παράδοσις λέγει
ὅτι ἡ *Λαυικία* ἔδωκε τὸ φῶς εἰς τὸν Μέγαν Να-
πολέοντα ἐπὶ ἀνοῦ εἰς ἕνα τουρκικὸν τάπητα τὸν ὀ-
πίον τῆς εἶχε στείλει ἕνας *Καλομέρης*, συγγενὴς
τοῦ ἀνδρός τῆς, τὸν ὁποῖον τάπητα εἶχεν ἀφαιρέσῃ
ἀπὸ ἕνα τουρκικὸν πλοῖον εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος,
ὅπου ἔκανε τὸν πειρατήν. Τέλος ἕνας ποιητῆς, ὁ
Ἀλέξανδρος Σούτσος, καθιέρωσε τὴν παράδοσιν
εἰς τὸ ποίημά του ὀ *Περὶ ἑλληνισμῶν* ὅπου ἀνα-
γινώσκονται οἱ ὄρατοι ἐξῆς στίχοι λέγοντες δι'
«Διὰ πατρίδα εἶχε τὸν Ταῦγετον ἐκεῖνος ποῦ οὐ μί-
ῶρα ἐπαίξει καὶ ἔχασε τὴν Γῆν».

— Ἀγαλμα εἰς τὸν Ἀρχιμῆδον.

Συνέστη ἐν Ἰταλίᾳ ἐπιτροπὴ πρὸς ἀνεγερσιν ἀν-
δριάντος εἰς τὸν μέγαν σοφὸν Ἀρχιμῆδον τὸν
φρονευθέντα ὑπὸ τῶν *Ρωμαίων* κατὰ τὴν *ληλασίαν*
τῶν *Συρακουσῶν*.

Οἱ *Υεροδασταὶ Βλασίερα* καὶ *Πατερνὸ* καθὼς
ὁ κ. *Νάθαν* ἡμέραχος τῆς *Ρώμης* προεδρεύοντες τῆς
Ἐπιτροπῆς.

Ἐξ τῶν ἐράνων ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως τιμῆς
εἰς τὸν μέγαν Ἕλληνα φυσικὸν δὲν ἔπλεπε νὰ λεί-
ψουν αἱ ἑλληνικαὶ συνεισφοραὶ καὶ ἡ συμμετοχὴ
εἰς τὰ ἐγκαίνια τῶν Ἑλλήνων λογίων.

Δὲν εἶναι δὲ ἡ πρώτη φορὰ ποῦ τιμᾶται δι' ἀ-
γάλματος ἕνας μέγας τῆς ἀρχαιότητος ἀνήρ ἐν Ἰ-
ταλίᾳ. Πρὸ ἐτῶν εἶχεν ἐγεσθῆ καὶ ἕνας ἀνδρῆς εἰς
τὸν *Βερλίλιον* εἰς τὴν πατρίδα τοῦ *Μάντοβα*.

— Ἡ Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι.

Πρόκειται περὶ τοῦ μελοδράματος τοῦ μεγάλου
Γλύκ, τὸ ὁποῖον θέλει παρασταθῆ κατ' αὐτὰς εἰς
τὸ Παρίσι.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς «*Ἰφιγυ-
νεί*

οιμής φρουράς και ἐφαντάσθη ὅτι δ... κακοῦργος ἐκεῖνος ἔβριζε τὸν βασιλέα. Συλλαμβάνει τὸν Γάικ και τὸν φέρει εἰς τὸν ἐκεῖ πλησίον σταθμὸν ἐνθ' ἠλθὸς κόσμου ἔτερε θεορρητοῦν κατὰ τὸν δὴθεν ἔβριστο τοῦ βασιλέως. Ὁ μουκῆσιος ντὲ Λοξὲν καθούχασε τὸ πλῆθος και διασκεδάσας ἀρκετὰ ἀπέπεμψεν τὸν ἀγαθὸν μουσοεργὸν ποῦ ἡ «μῆσις» τοῦ Ἀχιλλέως εἶχεν ἐξάγει ὥστε νὰ ἐκλήφθῃ ὡς βασιλοκτόνος.

— Ἀπόστολος τῆς... σιωπῆς.

Ἡ ἀπόστολος— ἀμερικανὸς τὸ ἐννοεῖτε καλά— νὰ εἶδῃ ἢ ἐφθασεν ἤδη εἰς τὸ Παρίσι νὰ κηρύξῃ τὴν σιωπὴν. Κατ' αὐτὴν ὅλα τὰ κακὰ τῆς ἀνθρωπότητος πόλεμοι, βίαιοι θάνατοι, ἀπειλοῖαι, προέρχονται ἐκ τοῦ θεοῦ τῶν ἡμερῶν μεγαλοπόλων. Ἐἴν οἱ ἀνθρώποι φωνάζουν λιγώτερον στὴ Βουλὴ βίβια προπάρτων, εἰς τὰ συλλαλητήρια στοὺς δρόμους, ἐν καταργηθὸν οἱ σιδηρόδρομοι, καὶ ὅτι, θεορρητοῦν τότε ἡ ἀνθρωπότης θὰ εἶνε εὐνοχέστερα; Πιθανόν. Ἀλλ' ἡμεῖς νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τοὺς μεγάλους παράγοντας τοῦ θεοῦ τὸν δὴν εἶσθε πεπεισμένοι ὅτι ἐν οἱ ἀνθρώποι ὅμοιοι λιγώτερον, αἱ οὐζῆνοι παραδείγματα χρίν, θὰ ἐλαττωθῶν οἱ λόγοι τῶν διαπληκτισμῶν, αἱ εἰσιδες, καὶ τόσα κακά;

Ὁ Πυθαγόρας— σύμφωνος ὡς φαίνεται μὲ τὴν κυρίαν Πάϊς— πρῶτον μάθημα ποῦ εἶδεν στοὺς μαθητὰς ἦτο τὸ τῆς σιωπῆς και δι' ἕνα διάστημα χρόνου ὑποχρεοῦντο νὰ μὴ μιλοῦν. Ἦν ἴδιον λοιπόν, ἐν τὰ παρισινὰ φύλλα κάμωμεν λόγον, πῶς ἡ ἀπόστολος τῆς «σιωπῆς» θὰ ἀναπέθῃ τὸ μέν τῆς δόγμα, ποὺ κηρύττουσα τὴν σιωπὴν ν' ἐτρέφουσα τὸν κόσμον καὶ ἀδιόκοπα ὁ μ ε λ ο ὁ σ α.

— Τοῦττα μὴ ὀρόα.. ἀλήθεια αὐτοκρατορικὴ

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, Χριστούγεννα τῶν Εὐρωπαίων, ὁ Κάϊζερ και οἱ πρίγκηπες ἔλαβον τὰς καθωρισμένας τούττας τῶν ἀπὸ τὸ Ἀον οὐταγμα τῆς φρουράς τοῦ Ποτοδάμ. Αἱ τούτται αὐταί φασομένη με μίλι, παρατίθενται εἰς τιμητικὴν θεσιν εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν τράπεζαν. Ἡ τούττα τοῦ Ἀυτοκράτορος εἶναι λιγὰκι μεγαλοῦσιτικη. Ἐχει τριάντα ἐκατοστόμια μάκρος και 18 πλάτος. Φέρει τὴν ἐπιγραφὴν Χριστούγεννα 1907. Αἱ τῶν πριγκίπων εἶναι μικρότερα.

— Ἡ δίκη τῆς « Ἀληθείας »

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν διεξήχθη ἐνώπιον τοῦ κακοῦργοδικείου Χαλκίδος ἡ δίκη ἐπὶ ἐξυβρίσει τοῦ ὑπουργοῦ κ. Βοκοποπούλου κατὰ τῶν Δευθεντοῦ τῆς « Ἀληθείας ». και τοῦ μετ' αὐτοῦ συγκατηγορηθέντος κ. Φ. Ἀδάμ ἐκ Σύβρου. Ἡ ἐνυμηγορία τῶν ἐνόρκων ἤρθε ἐπιποτικὴ και τὸ ἀκροατήριον κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ « Σφοδρατικὸν ἐπιποτικὸν τὴν ἀπόφασιν. Τὸ Δικαστήριον ποὺ δικάσας παρεδέχθη ἐπὶ δὴν χωρῆ ἐξυβρίσει ἐκεῖ ὅπου ἕνας δημόσιος λειτουργὸς κατηγορεῖται διὰ πράξεις ἡ χαρακτηρισμοὺς τῶν πράξεων τοῦ δημοσίου του βίου.

Εἶναι γενικῶς καθωρισμένον ἄλλως τε εἰς τὰ ἴδια και ἴδιον τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ὅπου κατηγορεῖται διὰ τοῦ τύπου ὁ διαχειριζόμενος τὰ κοινὰ, νὰ ζητῇ ἀπὸ τὸν καθήγον τῶν τῶν ἀπόδειξιν τῶν λεγομένων τῶν, καταγγέλλων αὐτὸν ἐπὶ οὐκοφαντία. Διότι ἄλλοίμονον, ἐὰν ἐπικαταίσει ἡ νομοθεσία ἢν ἴθιει νὰ καθιερώσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης. Τότε παύει ὁ ἔλεγχος τοῦ τύπου, και πᾶσα συνταγματικὴ ἐλευθερία. Ἐὰν δὲ ἡ ἐπὶ ἐξυβρίσει καταγγελία εἰς πολλὴς περιπτώσεις δὴν εἶναι ἡ ἄρτιωτέρα ἵνα ἐπαυξήσῃ τὸ ρόγηγον και ἐνὸς ἰδιώτου, δὴν ἔχει τὸ ὑψηλότερον ἠθικὸν συμφέρον ἕνα ὑπουργὸς ἵνα παραχωρῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποδείξεως ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι ἀδικῶς ὁ τύπος ἐλειτέθη αὐτοῦ.

Ἡ ἐνυμηγορία ὡς ἐκ τούτου τῶν ἐνόρκων Χαλκίδος, ὑπῆρξεν ἀληθὴς θρίαμβος τῶν δικαίων τοῦ τύπου, και εἶναι ἄπορον, πῶς τὰ ἀθηναϊκὰ φύλλα δὴν ἐσχολίσαν δέντως αὐτόν.

Σταχυολόγος

BAZAR

Εἶνε τὸ Κατάστημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προτιμῶν αἱ οἰκογένειαι, εὐρισκοῦσαι ἐν τούτῳ ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς ἤτοι φωντᾶν, πτὶ φουδῆ, Καραμελλῆ, φρουτὶ γλασοῦ, Κέικ, γκατώ ροῦς κλπ. ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν ἐσθλῶν ἀποικιακῶν, κονοεθρῶν κλ. εἰδῶν τουαλιέτας ἤτοι σαπῶνων ἀρωματικῶν, κολωνίων, πουδρῶν κλ. και πολλα ἄλλα φιλικὰ χρήσιμα εἰς τὰς οἰκογενείας. Ἀπάντων ἡ ποιότης εἶνε πρῶτης ἐκλογῆς και πωλοῦνται πάντοτε φθηνώτερα ὅλων τῶν ἄλλων Καταστημάτων. Ἄσκι λόγῳ τῶν εὐθηνωτέων ἐξόδων του και τῆς γάλλης συλλογῆς εἶνε εἰς θεσὸν ἐπιδικῶν τὴν μεγάλην κατανάλωσιν νὰ κάμῃ και μικροτέρας τιμᾶς. Ἐν τῇ Στοᾷ Ἀρσακίου.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Χ. Π. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗ
ΙΑΤΡΟΥ
Ὁδὸς Ζήνωνος 6 Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ
Τ' ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ
ΤΟΥ Κ' Ν. ΛΕΒΙΔΟΥ
Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΙΚΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ
ΔΡΑΜΑΤΙΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ φύλλου τῆς 25 Νοεμβρίου)

Συνεχίζομεν σήμερον τὴν τόσον ἐνδιαφέρονσαν και δραματικὴν ἀρῆγησιν τῶν κατὰ τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης συμβάντων τοῦ 1898 ἐκ τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ κ. Ν. Λεβίδου.

Νῦν προβαίνω, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Λεβίδης εἰς τὴν δημοσίευσιν ἐγγράφων περὶ τοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ Ἀκρωτηρίου και γεγονότων σπουδαίων και ὄλως μέγρι τοῦδε ἀγνωστων, ἀντλῶν πάντοτε ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω μελετωμένου φακέλλου.

Τοιοῦτρόπως τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου 1897 ἔτους ἐτηλεγράφη μοι ἐξ Ἀδάμαντος τῆς Μήλου ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐμπορικῶ ἀτμοπλοίου «Θεσσαλία» ἕπερ εἶχεν ἤδη τεθῆ ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου (ὡς και πολλα ἄλλα τῶν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων) ἐπὶ τῇ 9ῃ τοῦ μηνὸς ἐκεῖνοῦ ὁ ἐν τῷ λιμένι Χανίων ἡνωμένος Εὐρωπαϊκὸς στόλος ἐκτὸς τοῦ Ἰταλικῶ ἐβουβαρδισαν τὸ ὄχιρωμα ἔνθα ὑψώθη ἡ ἐλληνικὴ Σημαία εἰς θεσιν Φρούδια τοῦ Ἀκρωτηρίου ἄνωθεν τῆς Χαλέπας.

Πρῶτος ἐπιροβέληται ὁ τοῦ Γερμανικοῦ πλοίαρχου εἰς τὰς 20 σφαιρας, ἔπαυσε δὲ τὸ πῦρ ἅμα κατεβιβάσθη ἡ ἐλληνικὴ Σημαία ἐπὶ τοῦ ὄχιρωματος. Μετὰ 1)2 ὥραν ὑψώθη πάλιν ἡ ἑλλ. Σημαία. Συγχρότως ὁ ρηθεὶς κυβερνήτης τῆς, Θεσσαλίας, ἐπληροφόρει με ὅτι τὰ πολυμορφία και αἱ τροφαὶ ἄς εἶχον ἀποστειλεῖ ὑπερ τῶν ἐν τῷ Ἀκρωτηρίῳ μαχομένων εὐρίσκοντο ἐπὶ ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου τοῦτου καθέσασ ὁ Ἀγγλικὸς στόλος εἶχεν ἐμποδίσαι τὴν ἀποβίβασιν αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς 10ης Φεβρουαρίου ὁ κυβερνήτης τῆς «Μυκάλης» ἐτηλεγράφη μοι και αὐτὸς ἐξ Ἀδάμαντος τῆς Μήλου ὕσας εἰδήσεις εἶχεν τηλεγραφήσει πρὸς αὐτόν ἐκ Χανίων ὁ ἐκεῖ ἀρχηγὸς τῆς θωρηκτικῆς Μοίρας, καθ' ἃς τὰ ξένα πολυμορφία πλοῖα ἐκάνοντο βλήσαν τοὺς Χριστιανούς οὐρὴ ἀπλῶς πρὸς ἐξοπίσειν ἄλλ' ἐπὶ συνεχῇ ὥραν και μετὰ μεγάλην εὐστοχίαν πρὸς πλήρη ἐξολόθρευσιν αὐτῶν, συνεξακολουθοῦντων τῶν κανονιοβολισμῶν και τῶν Τούρκων. «Και μετὰ τὴν παύσιν τοῦ πυρὸς τῶν πλοίων—λέγει τὸ τηλεγράφημα—οἱ Τούρκοι ἐθαρρυνθέντες ἐξηκολούθησαν βάλλοντες διὰ τε τῶν ἔπλων και πυροβόλων ἐνθ' ἑλπίσιν εἶχε καταστρέφαι τὸ πῦρ τῶν Χριστιανῶν. Τοῖς Τούρκοις συμπληροῦσιν οὕτω τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς δὴν ἐπέβαλλον τὴν τάξιν οἱ Ναυάρχου».

Ἡ πρῆξις αὐτῆ τῶν Ναυάρχων κατ' ἄλληλ ἐκθεσιν τηλεγραφικὴν ἀποσταλείσαν μοι ὑπὸ τῆς ἀρχηγείου τῆς θωρηκτικῆς Μοίρας τῇ αὐτῇ 10ῃ Φεβρουαρίου ἐκεῖθεν, κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐπήνεγκεν ὀλθῆρια ἀποτελέσματα. Ἀφ' ἐνός μὲν ἐνεθαρρύνθησαν οἱ Τούρκοι, γενόμενοι θρασύτεροι κατὰ τῶν ἡμετέρων, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἐν τῶν τελευταίων τούτων ἐφρονεῦθησαν τινες, ἐν οἷς ὡς διεδῶθη και τρεῖς γυναῖκες.

Ἡ γενναϊότης τῶν Χριστιανῶν ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλος, ἀναστηλωσάντων ἐκ νέου τὴν ἐλληνικὴν Σημαίαν, καταρριφθεῖσαν ὑπὸ εὐρωπαϊκοῦ βλήματος. Τὸ ρηθὲν τηλεγράφημα ἐπάγεται και τὰ ἐξῆς: «Τὰ γενόμενα ἐδῶ ἀποδεικνύουσιν πλέον ἠμεροληψίαν Ναυάρχων ὑπερ Τούρκων και σύμπραξιν κατὰ Χριστιανῶν. Ἔνοι δημοσιογράφοι εὐρεθέντες ἐπὶ τοῦ θωρακατοῦ κα' Ὑδρας» ἐξεμάνθησαν κατὰ πρωτοφανοῦς και ἀνηκούστου βαρβαρότητος πεπολιτισμένη: Εὐρωπῆς. Ἀτυχῶς εἶδης θανάτου Σαράτσου-γλου και Τριγγετᾶ ἀληθῆς».

Τῇ δὲ ἐπομένη 11 Φεβρουαρίου ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐν Χανίσις ἡμετέρας θωρηκτικῆς Μοίρας ἐπεμψέ μοι ταχυδρομικῶς ἐκτενεστάτην περὶ τῶν ἐν Ἀκρωτηρίῳ γενόμενων ἐκθεσιν εὐρισκομένην ἐν τῷ ἀρχείῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ὑπ' ἀριθ. 45 τοῦ ἐμπιστευτικοῦ πρωτοκάλλου.

Ὀλκλήτρος ὁ κόλπος τῶν Χανίων εἶχεν ἀποκλεισθῆ. Τὸ ἐλληνικὸν στρατόπεδον ἐπετηρεῖτο ἀδιακόπως, τῶν πλοίων ἀγκυροβολησάντων ἀπέναντι αὐτοῦ.

Οἱ Χριστιανοὶ τοῦ Ἀκρωτηρίου κατεῖχον τὴν ὑπερ τὴν Χαλέπαν κορυφὴν τοῦ Προφήτου

Ἦλια ἐκεῖ δὲ εἶχον στήσαι τὴν ἑλληνικὴν Σημαίαν. Κατὰ τῆς θέσεως ταύτης ἤρξισεν ἐκ τῶν τουρκικῶν θέσεων πυροβολισμὸς, εἰς ἐν οἱ ἡμέτεροι ἀνταπεκρίθησαν. Ὁ ἀγὼν ἐγενεσθῆ τῶν τε τούρκων πυροβολούτων τῶν περίεξ λόφων και τῶν ἐν Σούδα τουρκικῶν πολυμορφῶν πυροβολούντων κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Αἶφνης ἡκούσθη ἐν τῷ λιμένι πυροβολισμὸς βαρέος πυροβόλου, ἐν διαδέχεται πυκνὸν πῦρ βαρέος πυροβολικοῦ κατὰ τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου ἐπαναστατῶν διευθυνομένων ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πλοίων. Ὁ ἀπὸ τούτων πυροβολισμὸς ἐξηκολούθησε μετὰ πείσματος, σκοπομένου οὐχὶ τοῦ ἐκφοβισμοῦ τῶν Χριστιανῶν ἀλλὰ τοῦ παντελοῦς αὐτῶν ἐλεύθρου. Ἐνθ' ἔβαλλον οἱ Εὐρωπαῖοι ἐξηκολούθουν και οἱ Τούρκοι ἀπὸ τε τῶν προφυλακῶν και τῶν πυροβόλων και τῶν ἐν Σούδα πλοίων αὐτῶν, ἐνθ' οἱ Χριστιανοὶ φυσικῶ τῷ λόγῳ καταπληκτοὶ ἔπαυσαν πᾶσαν ἀμυναν.

Ὁ Ἰταλὸς ἀντιναύαρχος Κνεβάρου ἐστὶ ἦν και ὁ Κομισσισιο τοῦ ἐκεῖ Εὐρωπαϊκοῦ Στόλου ἐσήμανε τὴν παύσιν τοῦ πυρὸς μόνον ἀφοῦ ἐρρίφθησαν πλέον τῶν 100 ἐβίδων συνήθων και βολιδοθηκῶν διαμετρήματος τῶν 17 ὕψων και ἄνω. ἦτοι ἔλου τοῦ βαρέος αὐτῶν πυροβολικοῦ (διαμετρήματος 21, 27, 32) ὅτε ὀδὲ Ρωσικὴ κατέρριψε τὴν ἑλληνικὴν Σημαίαν.

«Ὁφείλομεν νὰ ἐξάρωμεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον—ἐγράφε μοι ὁ ἀρχηγὸς τῆς θωρηκτικῆς Μοίρας—τὸ ἀδάμαστον θάρρος τῶν ὑπερσπιστων τοῦ Ἀκρωτηρίου ἀναστηλωσάντων» και πάλιν τὴν ἑλλ. Σημαίαν ἀμείως ἀπέναντι τῶν πανευρωπαϊκῶν ἐχθρῶν». Πρῶτον ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πλοίων ἐκάνοντο βλήσαν τὸ Γερμανικὸν μέγρι καταπλεῦσαν. Ἐξηκολούθησαν δὲ νὰ κανονιοβολῶσι τὰ ἐξῆς πλοῖα:

- 1) τὸ Γερμανικὸν «Kaiserin Elisabeth», ναυαρχίς, 2) τὸ Ρωσικὸν «Alexandro Ho», ναυαρχίς, 3) τὸ Αὐστριακὸν «Maria Theresia», ναυαρχίς, 4) τὸ Ἀγγλικὸν «Resolute», ναυαρχίς, 5) τὸ Ἀγγλικὸν «Dryad» και 6) τὸ Ἀγγλικὸν «Harrier».

Τὸ Γαλλικὸν και τὸ Ἰταλικὸν δὴν ἔβαλλον, διότι καθὰ ἐλέγθη τὰ πυρὰ αὐτῶν ἠποδίζοντο ὑπὸ τῶν ἄλλων πλοίων.

Ὁ βομβαρδισμὸς ἐγένετο ἐξ ἀποστάσεως 2115 μέτρων. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τοῦ βομβαρδισμοῦ τούτου προηγήθη ἐπίσκεψις τοῦ τούρκου στρατιωτικοῦ διοικητοῦ πρὸς τοὺς Ναυάρχους πρᾶγμα μὴ συνήθες ἐκεῖ τότε και μὴ λαβὸν ἄλλοτε γῶραν καθ' ἑλγη τὴν μέγρι τότε ἐκεῖ διαμονῆν τῶν ἡμετέρων πλοίων. Οἱ ἡμέτεροι τραυματῆαι ἐνοσηλεύθησαν ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς ἀγίας Τριάδος.

Εἰς τὸ προεχρῆς: «Ἀλλὰ δραματικὰ λεπτομέρεια. Τὸ Γαλλιστὶ κείμενον μετὰ μεταφράσεως τῶν πρακτικῶν τῶν ἀποφάσεων τῶν Ναυάρχων μετὰ τῶν ὑπογραφῶν τῶν διὰ τὸν ἐκεῖ Ἐθνικὸν Στόλον και τῆς Ἐπαναστάσεως Ἡ σύλληψις τοῦ Λαυρείου. Ἀπειλὴ κατὰ τοῦ Στρατοῦ».

ΟΙ «ΜΩΡΑΪΤΗΣ», ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Μὲ τί μεγαλοπρέπειαν και ὑπερηφάνειαν δὴν ἀνεπαύετο εἰς τοὺς ὑγροὺς κόλπους τοῦ Πειραιῶς ὁ θαλάσσιος Λεβιάθαν τῆς Ἑλλάδος! Ἀλλὰ και με πόσην στοργὴν, με ποῖον ἔρωτα δὴν ἐκράτουν φρόσοντα εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν τὸν χυτὸν χαλυδρόκορμον τοῦ «Μωραΐτου» τὰ ὕδατα τοῦ Πειραιῶς! Ἀφοῦ τὸ τρίτον ἐξετέλεσεν αἰσίως ὑπερωκέανειον ταξιδιὸν τοῦ ὁ «Μωραΐτης» κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ. Ὁ λευκοδαφὴς πελώριος ὄγκος τοῦ ἐγέμισε τὸν λιμένα. Αἱ ὑπερήψηλοι καπνοδόχοι με τὰ λευκοκύανα τεράστια του Μ εδέσοποιον τοῦ λιμένος. Κιλιὰδες ὀφθαλμοὶ ἀπὸ τῆς παραλίας και τοῦ λιμένος ἦσαν κοφωμένοι εἰς τὸ εὐγραμμον και κομψὸν ὄσον και γιγάντιον σκάφος. Γύρω εἰς τὰ πλευρά του φορτηγίδες δεχόμεναι τὰ ἐκφορτωμένο ἐμπορεύματα. Ἀπὸ τὰ κύθη τῶ «Μωραΐτου» ἐχύνετο οἶτος ἀμερικανικός. Ἔως 2 1)2 χιλιάδας τόννων ἐκόμισε διὰ Πειραιᾶ και ἄλλους 1000 δι' Ἰταλίαν. ὦ! Ἀμερικὴ ποῦ μᾶς πέρνει τὸ καλλίτερό μας αἶμα ἵνα μᾶς κάμῃς ἐνέσεις με χρυσὸν και ἵνα μᾶς τροφοδοτῆς με τὸν καρπὸν τῆς ἐξ Ἑλλάδος μεταναστευσῆς ἐπίσης Διμήτρος!..

Γύρω εἰς τὴν πανύψηλον κλίμακα τοῦ «Μωραΐτου» δεκάδες λέμβων γεμάτων κόσμου συνωθούμενου ἴν' ἀναδῆ εἰς τὸ

Ἑλληνικὸν ὑπερωκέανειον και καμαρώση τὸν «Μωραΐτην» και χαθῆ εἰς τ' ἀπέραντα αὐτοῦ διαμερίσματα. Ἐκεῖ ποῦ διέρχεται ἡ βαρκοῦλα μας κάτωθεν τῆς πελωρίου ὕψους πρύμνης τοῦ «Μωραΐτου» τὸ ὄμμα ἀποθαυμάζει τὴν πάλλευκον ὠραιότητα τῶν εὐκόλπων νύτων τοῦ σκάφους. Τὸ κύματα τοῦ Ὀκεανοῦ συνελθίσθησαν ἐρωτικῶς ἐπάνω τῶν και τ' ἀφήκαν νὰ διέλθουν θριαμβεύοντα ὄφοῦ ἐναπέθεσαν θερμὸν ἀφρισμένον φίλημα... ἔϊσθε κάτω... φωνάζετε ἀλλὰ ποῦ ἡ φωνὴ σας νὰ φθάσῃ εἰς τὸ 3ον πάτωμα! Ὑψος 20 μέτρων μέχρι τῆς γεφύρας! Ἀνατείνετε τὴν κεφαλὴν και σὰς καταλαμβάνει ἱλιγγος. Καὶ ὁμως ἐκεῖ ἐπάνω εἰς μεγαλειότερον ἀκόμη ὕψος κυματίζει ἡ ἑλληνικὴ Σημαία, ἡ διασχίσασα τὸν Ὀκεανὸν ἐπὶ τοῦ «Μωραΐτου». Πῶς ἀνεβῆκαμεν, τί ἠσθάνθημεν, τί εἶδαμεν ἐπάνω εἰς τὰ ὕψη, κάτω εἰς τοὺς κοιτῶνας και τὰ κύθη και τὰ ἠφαιστεια, πῶς περιεπλανήθημεν ἠδέως εἰς τ' ἀχανῆ διαμερίσματα αὐτοῦ τοῦ νεοελληνικοῦ πλωτοῦ λαβυρίνθου ἄς μᾶς ἐπιτρέψουν οἱ ἀναγνώσταί μας ν' ἀφηγηθῶμεν εἰς τὸ ἐπόμενονον.

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

ὑπὸ ΕΔΜΟΝΔΟΥ ΑΜΠΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. φύλλου).

—Τέλος, ἐὰν τὴν ἀγαποῦσα, κύριε Κόλθ, και τὴν ζητοῦσα εἰς γάμον εἰς τοὺς γονεῖς τῆς, νομίζεται ὅτι θὰ προσεβάλλοντο ἀπὸ τέτοιον διζήθημα;

—Ὅχι κύριε Μαρσάλ, θὰ ἐσολακεύοντο μάλιστα, και ἐγὼ ὁ ἴδιος σὰς εἶμαι πολὺ εὐγνώμων διὰ τὰ εὐγενῆ σας λόγια ἂν και ἡ ἀνεψιά μου ἡ Ἄδδα (ἀκούσατέ με) δὴν εἶνε γυναῖκα διὰ σὰς.

Μὴ ταράττεσθε, και ἄς μιλήσωμεν σὺν δυὸ φρόνιμοι ἄνθρωποι. Καταλαβαίνετε καλά ποῦ δὴν εἶμεθα στραβοὶ εἰς τὸ σπίτι μας και ὅτι ἐυαντεύσαμε τὸ αἶσθημά σας ἀπ' ἐδῶ και ἐξ ἑμῶν; Ξεβουρνομε ἄκομα, ἐὰν θέλετε νὰ τὰ πο με ὅλα, ὅτι ἡ ἀνεψιά μου, ἐὰν ἄκουσε τὸν ἑαυτὸν τῆς, θὰ σὰς προτιμοῦσε ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ ξέρετε διατὶ ἡ γυναικὰ μου και ἡ ἀδελφὴ μου και ἡ γυναίκα μου ἐκάναν τὸν κοφὸν ὕσας φρεῖς ἐπαρκαπονεῖσθε μπροστά των ὅτι εἶσθε ἀνυπανδρος, και τὴς ἐλέγετε με ὕψος λιγὰκι σοβαρόν. «Εὐρετέ μου λοιπὸν μία γυναίκα;» Ἦτο διότι δὴν μπορούσαν νὰ σὰς δώσουν τὴν ἀπάντησι ποῦ ἐλπίζατε ἀπ' αὐτῆς; ἡ οἰκογένειά μας ἔχει ἀποφασίσει, ἂν και σὰς ἐκτιμᾷ και σὰς ἀγαπᾷ πολὺ, ὅτι ἡ ἀνεψιά μου δὴν θὰ γίνῃ ποτε Κυρία Μαρσάλ. Γνωρίζομεν τὴν οἰκονομικὴν σας θέσιν, τὸν χαρακτῆρα σας και τὴν διαγωγὴν σας εἶμεθα πεπεισμένοι ὅτι θὰ κάμετε εὐτυχῇ μίαν γυναίκα, ἀλλ' ὁ πάροχον δυὸ ἰσχυροὶ και ἀκαταμάχητοι λόγοι ποῦ μ' ἀπαγορεύουν τὴν τιμὴν και τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γίνω ποτε θεῖός σας. Ὁ πρῶτος λόγος εἶναι ὁ θρησκευτικός; εἶσθε καθολικός και ἡμεῖς εἶμεθα λουθηρανοὶ και ἂν και ὁ ἀδελφός μου ἔχει εὐλογῆσαι πολλοὺς μικτοὺς γάμους δὴν πρέπει εἰς τὴν θέσιν ποῦ κατέχει, νὰ δώσῃ και ὁ ἴδιος τὸ παράδειγμα τούτου συμβιβασμοῦ. Καὶ νὰ τὸ ἤθελε ἡ γρηᾶ μητέρα μου, ἡ Θεὸς νὰ τῇ δώσῃ ζωὴν, εἶναι ἐκεῖ σὺν ζωντανὸς νόμος διὰ τὰ παιδιὰ τῆς, και ἦξ τὸν ἀπηγόρευεν ῥητῶς. (Ὡς μὲν ἀπαντήσετε ὅτι πραγματικῶς δὴν εἶσθε περισσότερο καθολικός ἀπ' ὅσον εἶσθε διακηρτυρούμενος; τὸ ξέρω; σὲς προσβεύετε τὴν παγκόσμιον θρησκείαν ποῦ εἶχει ὡς Νάουντς τὸν κόσμον και ὡς λατρείαν τὰς καλὰς πράξεις εἶμαι προσέτι σχεδὸν βέβαιος ὅτι σὰς εἶναι ἀδιάφορον ἐὰν τὰ παιδιὰ σας ἐκπαιδεύονται εἰς μίαν ἢ εἰς τὴν ἄλληλ θρησκείαν; ἀλλὰ ἡ ἀνεκτικότης σας δὴν ἐξομαλύνει τὸ κώλυμα, ἀλλ' ἄλλως τε ἀπάρχει και ἄλλοτι. Ἡ ἀνεψιά μου εἶνε δεκαεπτὰ ἐτῶν, και σὲς ἔχετε τριάντα πέντε, ὥστε ἔχετε διπλ ἄχρονα ἀπ' αὐτήν. Μπαρούσατε σχεδὸν νὰ εἶσθε και πατέρας τῆς ἀφοῦ ὁ ἱερεὺς δὴν ἔχει παρὰ τρία χρόνια περισσότερα ἀπὸ σὰς. Γνωρίζω ὅτι σὰς

μάτια πολλών ο λόγος αυτός θεωρείται ασήμαντος, ότι εις άλλον κύκλον ὀλίγον τι ὀλιγώτερον πατριαρχικόν τοῦ ἰδικοῦ μας, ὁ γάμος σας μετὴν Ἄδδα θὰ θεωρητο θαυμασία ταιριαζόμενος. Πέβαια, σήμερον εἶναι τῆς μόδας νὰ λέγεται φρόνιμος ὁποῖος δὲν δίνει τὴν θυγατέρα του εἰς ἕναν ποῦ δὲν ἀσφάλισε τὸ μέλλον του καὶ στὴν ἐποχὴν μας, ἕνας νέος δὲν ἔχει ἀσφάλισιν ἕνα στάδιον πρὸ τῶν τριάντα πέντε· ἀλλ' ἡμεῖς πᾶμε μετὰ παλιὰ μας, ὁ πατέρας μας ἐπανδρεύθη εἴκοσι δύο χρόνων, ὁ παπᾶς εἴκοσι καὶ ἐγὼ δεκαεννέα. Τὸ ἔχομεν αὐτὸ ὡς πατροπαράδοτο, δὲν τῶχομε ὡς θεωρία· μπορεῖτε νὰ μᾶς ἀντιλέγετε ὡς ἰατρὸς ποῦ εἴσθε, ἀλλὰ θὰ σεβασθῶμε τὰ παλιὰ, ἡμεῖς ποῦ εἴμεθα εἰ παλαιοὶ Κόλβ τοῦ Στρασβούργου. Ἀπὸ ἀρχαιοτάτους χρόνους στὸ φτωχικὸ μας σπίτι, οἱ σύζυγοι ἐπέρασαν ἐκ παραλλήλου τὴν ζωὴν ἡσυχῆ καὶ καλῶς κανονισμένην· πανδρεύουμε τὴ νεότητα μετὴν νεότητος, τὴν ἀγραμματοσύνη μετὴν ἀγραμματοσύνης, τὴν φτώχεια μετὴν φτώχειαν. Τὸ νοικοκυριὸ βρίσκεται στενόχωρον στὴν ἀρχὴ· τὰ σπάργαν τοῦ πρώτου παιδιοῦ εἶναι μεγάλο ζήτημα διὰ τὸ σπίτι, οἱ γέροντες εὐτυχῶς ἀγρυπνοῦνε καὶ φθάνουνε τὴν ὥρα τῆς ἀνάγκης μετὰ χεῖρα γεμάτα, λίγο λίγο ἔρχεται καὶ ἡ ἀνεσις μετὰ τὰ χρόνια καὶ φαίνεται τόσο περὶ γλυκιὰ ὅσους περὶ κόπους ἐστοίχισε. Γηράσκουν ἕνας πλάι τοῦ ἄλλου, ἡ γυναῖκα λιγάκι περὶ γλήγορα ἀπὸ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ νοιώθουν διότι κάθε βαθμιαία μεταβολὴ μείνει ἀράταξ εἰς ἐκείνους ποῦ ζοῦνε πάντα μαζύ. Καὶ ἀπολαύομε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀναθρέψωμε μόνον μᾶς τὰ παιδιὰ μᾶς, νὰ ἴδωμεν νὰ μεγαλώνουν ἐκείνους ποῦ ἐβάλαμε στὸν κόσμον, καὶ νὰ εἴπωμε σὲνα παλληκάρη μετὰ γένεια καὶ μουστάκι. "Ε! παληόπαιδο! "Ω, πιστεύσατέμε, εἶναι πολὺ ὡμορφὴ καὶ ἄγρια μιὰ τέτοια οἰκογενειακὴ ζωὴ. Ἔχει χίλιζ καλὰ πράγματα, ἕνα προπάντων ποῦ οἱ σημερινοὶ Χριστιανοὶ δὲν ἐκτιμᾶναι ὅπως πρέπει· τὴν βεβαιότητα ἐνὸς ἀγνοῦ παρελθόντος καὶ διὰ τὸν ἄνδρα καὶ διὰ τὴν γυναῖκα.

Τὶ ἰδέαν ἔχετε διὰ τὰς δυστυχεῖς νέας τοῦ Παρισιῦ αἱ ὁποῖαι ἀγοράζουσι μετὰ ὑπεροχὴν τιμὴν ἕνα γεροντοπαλιόκορο, ἐξηνητημένον κατασυντριμμένον καὶ διεσθαρμένον, σαράβαλο ἄχρηστο τῶν δυσωδύμων σαλονίων καὶ τῶν προστύχων θαλάμων; Δὲν τὰ λέγω ταῦτα διὰ σᾶς κύριε Μαρσᾶλ· σᾶς ἐπαναλαμβάνω ξέρουμε ποῖος εἴσθε, καὶ ἐν σᾶς προσελκύσαμεν εἰς τὸ σπίτι μας εἶνε διότι ὅλοι μας νέοι καὶ γέροι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες σᾶς ἐκτιμοῦμε ἀπεριόριστως· ἀλλ' ἔχετε τριάντα πέντε ἔτη, καὶ δὲν ὑπάρχει στὸν κόσμον ἐπιστήμη ποῦ νὰ μπορέσῃ νὰ σᾶς ἀφαιρήσῃ δέκα χρόνια. Διὰ τοῦτο εἶνε ἀδύνατον νὰ σᾶς δώσῃ γυναῖκα ὁ παπᾶς τὴν θυγατέρα του καὶ ἂν σεις ἠθέλατε ἐξωμῶσαι τὴν πίστην τῶν πατέρων σας, τοῦθ' ὅπερ δὲν σᾶς συμβουλεύω.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

(Διήγημα τοῦ G. Starson

Μετὰφρασίς Θρασ. Ζωιοπούλου).

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. φύλλου καὶ τέλος)

"Ἄν ὁ ἀπροσάτης τοῦ ἄγγελου τῶ εἶχεν ὁμιλήσει μετὰ τὴν ἐπιμονὴν καὶ πόθον πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος μόνον θὰ ἦτο καιρὸς νὰ σωθῇ. Ἀλλὰ τώρα...

Εἰς τὰς σκέψεις αὐτὰς ἦτο ἀπησχολημένος, ὅτε φωνὴ γνωστὴ τὸν ἐκάλεσεν. Ἐστράφη καὶ εἶδε τὸν Μίλιβαν.

— Αἱ, Δίξ! Ἔμαθα ὅτι ἔδωκες κτύπημα γερὸ. Καὶ γὰρ ποῖο ἄλογο ἐστοιχημάτισες...

— Γιὰ τὴν Γαλάτειάν μου. Καὶ μάθε, Μίλιβαν, ὅτι πρέπει νὰ νικήσω! πρέπει!

Ὁ Μίλιβαν δὲν διέκρινε τὴν συγκίνησιν ἢ ὁποῖα εἶχε διαχυθῆ ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ φίλου του καὶ ἠρώτησεν:

— Ἔχεις στοιχηματίσει πολλά;...

— Ὅ,τι ἔχω καὶ δὲν ἔχω!.. Ἄν ἡ Γαλάτεια χάσῃ εἶμαι καταστραμμένος!..

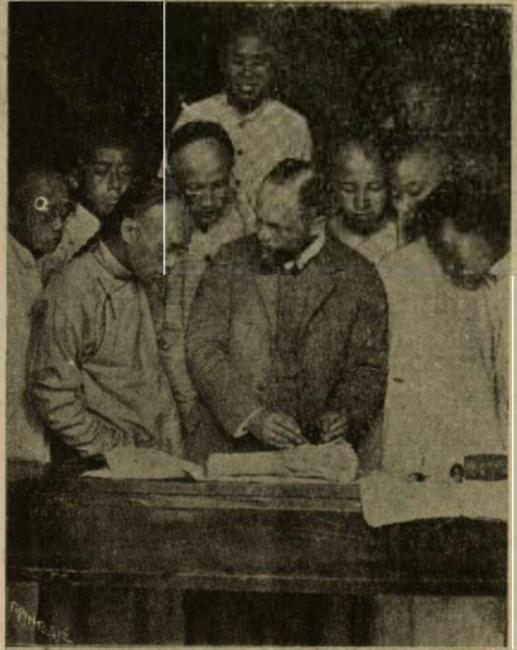
Ἐπὶ τῆς ὄψεως τοῦ Μίλιβαν ἠκτινοβόλησεν ἡ χαρὰ. Ἐσφίξεν ἐν τούτοις τὸ χεῖρ τοῦ φίλου του καὶ τοῦ εἶπε:

— Σοῦ εὐχομαι λοιπὸν καλὴ τύχη. Ἐγὼ στοιχημάτισα διὰ τὸν Πήγασόν μου...

ΟΣΚΑΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (Γερμανός)

Ὁ νικητὴς τοῦ διεθνoῦς ἀεροδρομικοῦ ἀγῶνος ἐν Ἀγ. Λουδοβίκῃ τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ κερδιστὸς τὸ ἀργυροῦν κύπελλον τοῦ Γόρδον-Μπέννετ.

Κινεζοὶ φοιτητὰί τῆς Ἰατρικῆς ἐν Σαγκάη τῆς Κίνας τὴν στιγμήν τῆς παραδόσεως τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΘΕΝΤΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Κι' ἂν σ' ἐπνίξαν εἰ ἄνθρωποι στ' ἄτιμο τὸ σχοινίτους, κι' ἂν θέλησαν νὰ δεῖξουνε μ' αὐτὸ τὴ δύναμί τους. Σὺ δὲν τοὺς ἐλογάριασες! μόν' ἀπὸ τὴν κρεμάλα, ἐφῶναζες ἀδιάκοπα· «**Ἐκδίκησι! Κατάρη!**»

Κι' ἂν ὅλοι γύρω, Σ' ἔβλεπαν, μετὰ μάτια δακρυομένα κ' ἔχουναν δάκρυα πικρὰ λεβεντιοῦ για Σένα. Ἐοῦ θωροῦσες γύρω Σου τοῦ τάφου τὴν κευάδα κ' ἐφῶναζες περηφάνα «**νὰ ζήσης ὦ Ἑλλάδα!**»

Ἐφύλαξες ἀμόλυπη τὴν Πίστι τὴν Τιμὴ σου γι' αὐτὸ ἐμείνανε βουβοὶ οἱ ἄνθρωποι ἐχθροὶ Σου!... Τοῦ Πατριάρχη τὸ σχοινὶ ἐβάλαν στὸ λαιμό Σου καὶ Σοῦπλεξαν ἀμάραντο τὸ φωτοστέφανό Σου!...

Γεώργ. Θ. Κελεπούρης.

Καὶ πηδήσας εἰς τὸ ἀμαξάκι του ἐξηφάνισθη. Μιὰ μόνον σκέψις καὶ μιὰ μόνον ἐλπίς ἦσαν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Μίλιβαν:

"Ἦθελε τὸν Δίξ καταστραμμένον, ἠτιμασμένον καὶ ἐσκέπτετο ὅτι ἡ ἀπόκτισις τῆς Μάγδας δὲν θὰ ἦτο δύσκολος κατόπι.

Ἐν δὲ μόνον μέσον ὑπῆρχεν ὅπως κατορθωθῇ ἡ καταστροφὴ τοῦ Δίξ: Νὰ ἐξαγοράσῃ τὸν τζόκευ, τὸν ἄνθρωπον δηλαδὴ ὅστις θὰ ἴππευε τὴν Γαλάτειαν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ στοιχήματος.

Μετ' ὀλίγας ὥρας ὁ Μίλιβαν ἔκχεε τὸν γῆρον τῆς ἀγορᾶς καὶ εῦρηκε τὸν τζόκευ. Ἦτο ἕνας κάποιος Τίμ Γουόλτερ ἄνθρωπος τίμιος, ἀλλὰ πτωχός.

Μόλις τὸν εἶδε τὸν ἐπῆρε κατὰ μέρος καὶ τὸν ἠρώτησε:

— Θέλεις νὰ κερδίσης χρήματα;

— Βεβαίως, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, ἀλλὰ μετὰ ποῖον τρόπον, ἐξοχώτατε;

— Εὐκολώτατα. Ν' ἀφήσῃς μοναχὰ τὸν «Πήγασόν» μου νὰ νικήσῃ τὴν «Γαλάτειαν». Σοῦ προσφέρω τρεῖς χιλιάδας λίρας!..

Ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος διάβολος ἔμεινε σιωπηλός.

«Τρεῖς χιλιάδες λίρες! Ἀλλὰ ποτὲ ἕως τώρα δὲν εἶχαν φιλοξενήσει ἢ τσέπες του ἕνα τέτοιο ποσόν! Ὁ πειρασμὸς ἦτο ἰσχυρός, ἦτο ἰκανὸς νὰ σκνυδαλίσῃ καὶ ἅγιον...»

— Κύριε εἶπε τέλος ὁ τζόκευ, κνεῖς ὡς τώρα δὲν μπορεῖ νὰ εἴπῃ ὅτι ἐξηγόρασε τὸν Τίμ. Ἀλλ' ἡ προσφορὰ ποῦ μοῦ κάμετε εἶνε τοιαύτη... εἶμαι πτωχός... ἔχω οἰκογένειαν... ὥστε δέχομαι...

Ὁ Μίλιβαν ἀμέσως ἔστυρεν ἀπὸ τὸ πορτοφόλι

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ Έργον Gustave Courtois

του τὴν ὑποσχεθείσαν ποσότητα, τὴν ἔδωκεν εἰς τὸν Τίμ καὶ ἀνεχώρησεν.

"Ὅταν ἐφθάσεν εἰς τὸ Λονδίνον ἐστοιχημάτισεν ἄλλα τόσα διὰ τὸν «Πήγασόν» του.

Ὁ Τίμ ἐγύρισε στὸ σπιτάκι του, ὅπου ὁ μικρός του Εὐτύχιος, τὸ μόνον παιδί ποῦ τοῦ εἶχεν ἀφίπει ἡ Μαρία του τὸν ἐπερίμενον.

Ὁ Τίμ εἶχεν ἐφοδιάσει καλὰ τὸ πορτοφόλι του. Κνὶ ὅμως ἦτο μελαγχολικός. Δὲν ἦτο καθόλου εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του. Ἦ μετάνοιζ ἤρχισε νὰ γεννᾶται ἐντός του. Καὶ ἤρχισε νὰ σκέπτεται περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν χρημάτων ἐκείνων, τὰ ὅποια ἦσαν ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς του, καὶ τὰ ὅποια δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ παρατηρήσῃ.

Οἱ ἔλεγχοι τῆς συνειδήσεώς του ἤψθησαν ὅταν ὁ εὐμάρτος ἐκεῖνος Εὐτύχιος του, καθίσας ἐπὶ τῶν γονάτων του τῶ εἶπε:

— Μπαμπά, εἶνε ἀλήθεια ὅτι θὰ καθβαλικεύσῃς τὴν Γαλάτειαν μεθαύριον στοὺς ἀγῶνας; ὦ! κάμε τὴν νὰ νικήσῃ. μπαμπά! Ἐγὼ θὰ σε βοηθήσω. Θὰ με πάρῃς μαζί σου στὰ ἵπποδρομίας καὶ ὅταν θὰ βλέπῃς τὸν μικρόν σου πρεσβύτερον ἄγγελον ποῦ θὰ σοῦ φωνάζῃ: χόπ! χόπ! θὰ πέρῃς θάρρος καὶ θὰ νικήσῃς!..

Τὰ ἄθῳα αὐτὰ λόγια τοῦ Εὐτυχίου τὸν κατέστησαν ἀκόμη περισσότερο σκεπτικὸν καὶ ἐπῆγε στὸ κρεβάτι του μετὰ τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν ἐπαύριον τὰ χρήματα εἰς τὸν Μίλιβαν.

Καθ' ὄλην τὴν νύκτα δὲν ἐκοιμήθη. Τὸ πρῶτ' ἐσηκώθη πολὺ ἔνωρις καὶ ἐγύριζε στοὺς δρόμους πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ Μίλιβαν...

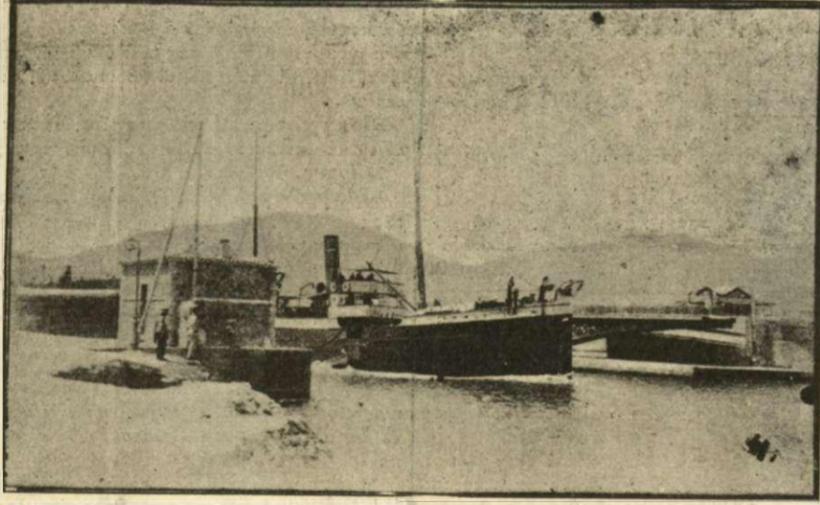
Μετὰ μεσημβρίαν ἐπῆρε τὸν Εὐτύχιόν του καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Φθάσας εἰς αὐτὸν ἐγύριζεν ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ μετὰ τὴν ἐλπίδα ν' ἀνεύρῃ τὸν Μίλιβαν.

Ἐν τῶ μεταξύ ὁ Εὐτύχιος εἶχε συναντήσει τὸ σκυλλάκι ἐνὸς φίλου τοῦ πατρός του

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ζητούνται αντιπρόσωποι της «Αληθείας» εις τὰς ἐπαρχίας και τὸ ἐξωτερικὸν (πλὴν τῆς Λιγύπτου) οἱ ὅποιοι ν' ἀναλάβουν ὑπὸ συμφέροντας ὁρους τὴν ἐπιμέλειαν τῆς εἰσπράξεως τῶν συνδρομῶν τῆς, τῆς ἐγγραφῆς νέων συνδρομητῶν, δημοσιεύσεως ἀγγελιῶν και τὴν ἀντιπροσωπείαν ἐν γένει τοῦ φύλλου εις πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Σύνταξιν και τὴν διαχείρισιν τοῦ φύλλου εις τὴν περιφέρειάν των. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἄς ἀποταθῶσι τὸ ταχύτερον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Αληθείας» ὁδὸς Λέκκα ἀρ. 24 Ἀθῆνας.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

Ἡ γέφυρα τοῦ Εὐρύπου ἀνοικτῆ, τὴν στιγμήν καθ' ἣν διέρχεται τὸ στενὸν τὸ ἐκ Πειραιῶς διὰ Βόλον ἀτμόπλοιον

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Ὡς ἐκ τοῦ κακοῦ καιροῦ μὴ γενομένων τελείως ἐπιτυχῶν τῶν παρογγελευσῶν εἰκόνων τῆς Μεγάλῃς Ἀμερικανικῆς Ἀρμάδας και τοῦ πρωτογράφου τοῦ πρακτικοῦ τῆς ἐξώσεως τοῦ Ὄθωνος ὡς και τῶν γελοιογραφιῶν ἢ δημοσιεύσεως αὐτῶν κατασκευασθρομένων ἐκ νέου θὰ γίνῃ εἰς τὸ προσεχῆ φύλλον.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΔΑΜ

Ὁ ἕτερος τῶν κατηγορουμένων (Ἐκ Σύρου)

Ἡ ΔΙΚΗ ΤΗΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ», ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΑΘΩΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ

ΟΛΗ Ἡ ΕΚΤΤΛΙΕΙΣ ΤΗΣ ΤΠΟΘΕΣΕΩΣ

ΟΠΟΥ Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Θ. ΠΑΤΣΑΡΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΤΗΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»,
ΕΝ ΠΥΡΓΩ

και παίζων με αυτό είχαν απομακρυνθῆ ἀπὸ τὸν πατέρα του.

Τὸ παιδί και ὁ σκύλλος εἶχον προσελκύσει τὴν προσοχὴν μερικῶν ταξειδιωτῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο και ὁ Δίκ, ὅστις εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν Νέαν Ἀγορὰν ὅπως πληροφορηθῆ περὶ τῶν ἱπποδρομιῶν ποῦ θὰ ἐλάμβανον χώραν τὴν προσεχῆ Κυριακῇ.

Ἀπὸ μακρὰν ἤκούσθη τὸ σφύριγμα τῆς ἐγχειρίσεως ἀμαξοστοιχίας και ὅλοι ἔτρεξαν εἰς τὴν πλατείαν, πλὴν ὁ Εὐτύχιος, ἀψηλοημένος στοῦ παιγνιδι τοῦ με τὸν σκύλλον, δὲν εἶδεν οὔτε ἤκουσε τὸ μαῦρον τέρας ποῦ ἐπλησίαζεν...

Ἡ ἀμαξοστοιχία ἐκβάλλουσα τολύπας κἀπνοῦ και ἀσθμαίνουσα, εἰσῆρχετο εἰς τὸ ὑπόστεγον τοῦ σταθμοῦ.

Καὶ τότε, παρὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν διεδομακτίσθη φοβερὰ σκηνή. Ὁ μικρὸς Εὐτύχιος ἀντιληφθεὶς ἔξερνα τὸν κίνδυνον ποῦ διέτρεχε, τὰ ἔχασεν ἐντελῶς και ἤρχισε νὰ τρέχῃ με σπαρακτικὰ κραυγὰς πρὸ τῆς ατμομηχανῆς και μεταξὺ τῶν σιδηρῶν ράβδων. Οἱ θεαταὶ τοῦ ἐφώναζον νὰ πηδήσῃ ἔξω. Ὁ πατήρ του τὸν βλέπει και πίπτει λιπόθυμος, ἐνῶ ὁ Δίκ μετὰ θύρρους ὁρμᾶ, ἀρπάζει τὸν Εὐτύχιον και τὸν σώζει!...

Ὅλα αὐτὰ συνέβησαν εἰς διάστημα ὀλίγων στιγμῶν.

Ὁ Τίμ ἀναλαμβάνει τὰς αἰσθήσεις του και με δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς εὐχαριστεῖ τὸν σωτήρα τοῦ μόνου του του θησαυροῦ.

Τὸ παιδί αὐτὸ εἶνε τὸ εἰδωλόν μου, ὁ προστάτης μου ἄγγελος. Τί πρέπει νὰ κάμω πρὸς ἀπόδειξιν τῆς εὐγνωμοσύνης μου; Ἐρωτᾷ τὸν Δίκ.

Ὡστε ἔχεις και σὺ προσάτην ἄγγελον, ἀπαιτῶ ἐκεῖνος. Εὐτυχῆς εἶμαι, φτωχὸς μου, ποῦ σοῦ ἐπροξένησα τόστη χάραν. Ἀλλὰ μπορεῖς και σὺ νὰ μοῦ τὴν ἀνταποδώσης, Τίμ. Ἄν τὴν Κυριακῇ νικῆσης ἐσῶθην, εἶμαι πλούσιος και εὐτυχῆς. Ἄν χάσης, κατεστραμμένος και ἀτιμὸς!...

Ὁ δυστυχῆς Τίμ Γουόλτερ ἔμεινε σιωπηλός. Ἐτρεμεν ὀλόκληρος. Τέλος ἔλαβε θάρρος και εἶπε καθ' ἑαυτόν: «Τί εἶνε αὐτὰ τὰ χρήματα ποῦ ἔχω στοῦ πορτοφολι μου, ἀπέναντι τοῦ θησαυροῦ ποῦ μοῦ ἔσωσαν ὁ γενναῖος αὐτός;»

Ἐσήκωσε τὴν κεφαλὴν:—Κύριε Δίκ, εἶπεν ἐπισήμως, ἡ «Γαλάτεια» θὰ νικήσῃ και ἂν ἀκόμη ἡ νίκη τῆς θὰ μοῦ ἐστοιχίσει τὴν ζωὴν!

Οἱ λόγοι τοῦ Δίκ ἀντήχουν ἔναυλοι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Τίμ, μέχρι τῆς ὥρας τοῦ ἀγῶνος. Δὲν ἤκουεν ἄλλο παρὰ: «ἂν νικήσῃς ἐσῶθην, ἂν χάσης κατεστράφη!»

Ἡ περιφημία ἱπποδρομίας ἤρχισε, και μετ' ὀλίγον ὁ ἀγῶν περιωρίσθη μεταξὺ τῆς «Γαλατίας» και τοῦ «Πηγᾶσου». Οἱ δύο ἵπποι ἐπ' ὀλίγον ἔτρεχον παραλλήλως και αἱ καρδίαι τοῦ Δίκ και τοῦ Μίλιθαν και τῶσαν ἄλλων οἱ ὅποιοι εἶχον στοιχηματίσει μεγάλα ποτὰ ἔπαλλον ἐναγωνίως...

Χιλιάδες ὀφθαλμῶν παρηκολούθουν τοὺς ἀφρίζοντας ὄρους ἵππων και χιλιάδες κραυγαί τοὺς παρῶτρυναν εἰς τὸν δῆμον.

Πρὸς στιγμήν ὁ Πηγᾶσος με ὁρμὴν βιαίαν ἐκέρδιεν ἐν μέτρον, πλὴν ἡ Γαλάτεια, ὡς νὰ ἐπερωρίσθη αἰφνικῶς, ἐν ἔφθασε, τὸν ὑπερέβη και συνοδευσμένη ὑπὸ θριαμβευτικῶν κραυγῶν ἤγγισε τὸ τέμα, νίκησεν!...

Ὁ Δίκ ἐσῶθη, ὁ Μίλιθαν κατεστράφη...

ΕΥ.ΓΓ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
Δικηγόρος Χαλκίδος (Συνήγορος)

τὰ πάντα ἐθυσιάζοντο και θυσιάζοντα, και κκατὰ τοῦ ὁποίου εἶχεν ὠφέλιαν τὴν λαϊκὴν τῆς σημερινῆς ἢ «Αληθείας» ἐδέχθη κτύπημα ἀληθῶς καιρίον ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων ἐνόρκων Χαλκίδος. Καὶ δύναται τις ἀσφαλῶς νὰ εἴπῃ ὅτι και πρότερον μὲν ἄλλ' ὑπὸ τῆς τελευταίας τυτῆς ἐτυμνηγορίας ἢ περικαλλῆς Νύμφῃ τοῦ Εὐρύπου ὠφέλιος εἰς ἀπροσμάχητον προτύριον τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου, τῆς πολιτικῆς τούτέστι Ἐλευθερίας τοῦ Λαοῦ.

Ὁ διευθυντῆς τῆς «Αληθείας» ἐν τινι τῶν φύλλων αὐτῆς τοῦ Μαΐου τοῦ 1906 ἐπὶ τῇ βάζει ἐξηκριβωμένων πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν λάβει ἐκ Σύρου, ἐδημοσίευσεν ἔντονον ἄλλὰ δικαιοτάτον ἀρθρον κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐλέγχων δριμύτως τὴν πολιτείαν αὐτοῦ ἐξ ἀπορμητῆς τῶν ἀρθρῶν δικαιοτικῶν μεταβολῶν, δι' ὧν ἀνεστάτωσαν ὀλόκληρον μὲν τὸν δικαστικὸν κόσμον, ἰδιαιτέρως δὲ τὸ Δικαστήριον τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ ἐπαρχίας Σύρου. Αἱ μεταβολαὶ αὐταὶ ἀπεδόθησαν εἰς κομματικῶς και προσωπικῶς λόγους τοῦ κ. ὑπουργοῦ μεταθέσαντος ἐκ Σύρου εἰς διάστημα ἑλαττον τῶν δύο μηνῶν και τὸν Εἰσαγγελέα και τὸν Πρόεδρον και τοὺς τρεῖς πρωτοδικας τοῦ πρωτοδικεῖου. Ἐκ τῶν τελευταίων δὲ τὸν κ. Μαρουδῆν τετρακίς εἰς διάστημα 40 ἡμερῶν. Περὶ τοῦ κ. Μαρουδῆ εἶχεν γραφῆ ὅτι εἶχε λάβει ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δι' ἣς οὗτος τὸν πρεκάλει νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐκδόσιν ἀποφάσεως ἐπὶ πολιτικῆς τινος ὑποθέσεως δι' ἣν ἐνδι-

φέρετο αὐτός (ὁ ὑπουργός) τὴν ἐπιστολὴν ταῦτην κατόπιν κατήγγειλεν ὁ ὑπουργός ὅτι ἦτο πλαστὴ, ὅτι αὐτὸς οὐδέποτε εἶχε στείλει τοιαύτην ἐπιστολὴν. Εἰς τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο ἐχαρακτηρίζετο ἀκόμη ὁ ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης ὅτι εἶνε ὁ ἐμπαθέστερος και φατριαστικώτερος ἐκ τῶν πολιτευτῶν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἄρθρον δὲ αὐτὸ ἔφερεν ὡς ἐπικεφαλίδα «Τὸ κατηγορητήριον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης... Σκανδαλώδεις ἀποκαλύψεις» κλ. Καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἄρθρον τὸ ὅποιον ἐχαρακτήρισθη — ὄχι τούλάχιστον ὡς συκοφαντικὸν — ἀλλ' ὡς ἐξυβριστικόν, ἔδωκε λόγον ὁ διευθυντῆς τῆς «Αληθείας» ἀναλαβῶν αὐτὸς ὅλην τὴν εὐθύνην τῶν γραφέντων και ἀρνηθεὶς νὰ κατονομάσῃ τὸν ἐκ Σύρου ἀποστείλαντα πρὸς αὐτόν τὰς πληροφορίας, ἐπὶ τῇ βάζει τῶν ὁποίων ἐγραφε τὸ κατηγορηθὲν ἀρθρον, τὸ ὅποιον δὲν ἦτο ἡ δριμύ καυτήριον τῆς κομματικῆς δράσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ. Συγκατηγοσόμενος ἦτο ὁ κ. Φ. Ἀδάμ ἐκ Σύρου, διότι εἰς αὐτὸς ἀπεδόθη, παρὰ τὴν περὶ τοῦ ἐναντίου κατάθεσιν τοῦ κ. Λαχανοκάρδη, ἡ ἀποστολὴ τῶν σχετικῶν πληροφοριῶν. Ἡ δίκη ὡς ἦτο φυσικὸν ἐπροκάλεσε ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας τῆς Χαλκίδος, ἡ ὁποία πολυπληθῆς περηκολούθησε τὴν μετὰ πείσματος ἐκατέρωθεν γενομένην ἐξέλιξιν τῆς δίκης, ἡ ὁποία ὅμως εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἀντιληφθεῖσα ἄφ' ἑνὸς μὲν τὸ ἀστεῖον τῆς κατηγορίας και πεισθεῖσα ἐξ ἄλλου περὶ τοῦ δικαίου τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἀγῶνος τῆς «Αληθείας» περιέβαλε τοὺς κατηγορουμένους δι' ὅλης αὐτῆς τῆς συμπαιθείας.

Τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων ἀπετέλεσαν οἱ κ. κ. Γεωργίτης Πρόεδρος, Δαμασκηνός Πρωτοδικῆς και Σκουργιάδης τὴν εἶραν τοῦ Εἰσαγγελέως κατεῖχεν ὁ Πρωτοδικῆς κ. Κ. Τριχαῖος, ἀπουσιάζοντος τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἐνορκιοὶ ἐληρωθήσαν ἐκ τῶν καλλιτέρων πολιτῶν τῆς Χαλκίδος οἱ ἐξῆς:

Γεώρ. Ζήσης, Ἀναστ. Ροτόλιμος, Κωνσταντ. Καθαροσπόρης, Γεώρ. Βεῆτος, Γεώρ. Δράμαλης, Κωνστ. Ἰωακείμ, Παν. Μακρῆς, Νικόλαος Κύρκος, Γεώρ. Ἀθανασιάδης, Νικ. Κόκας Σταῦρος Φίλιος και Γεώρ. Τριχᾶς

Προϊστάμενος δὲ τῶν Ἐνορκῶν ὁ ἱατρός κ. Γ. Ζήσης τῶν κτηγορομένων συνήγοροι παρέστησαν οἱ κ. κ. Ἀντ. Μάτεσης ἐξ Ἀθηνῶν και Εὐάγγελος Γεωργιάδης και Κ. Κο-

ΑΝΤ. ΜΑΤΕΣΗΣ
Δικηγόρος Ἀθηνῶν (Συνήγορος)

σῆθας ἐκ Χαλκίδος τῆς κατηγορίας μάρτυρες ἐκλητεύθησαν 8, ὅλοι παρόντες πλὴν τοῦ μηνυτοῦ και πρώτου μάρτυρος ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος διὰ Β. Διατάγματος, προκληθέντος ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἀπηλλάγη ὡς μὴ ὤφειλεν τῆς ἐνάδοιαν τοῦ ἀκροατηρίου ἐνόρκου ἐξετάσεως. Ἡ κατὰ τοιοῦτον τρόπον μὴ προσέλευσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ προκάλεσε πολλὰ εἰς βάρος του σχόλια, και δὴ ὀλίγην και τὴν θυμηδίαν. Πῶς ὁ κ. ὑπουργός δὲν εἶχε τὸ θάρρος ν' ἀντιμετωπῆ τοὺς κ.κ. Ἐνόρκους και ἐνώπιον αὐτῶν ὑποστηρίξῃ τὴν κατὰ τῶν κατηγορουμένων κατηγορίαν και νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν αὐτῶν, ἀφοῦ ὡς ἐνόμιζεν, ὑβρίσθη παρ' αὐτῶν; Ἀλλ' ὁ κ. ὑπουργός δὲν εἶνε και τὸσον ἀφέλης ἄνθρωπος! Ἀφοῦ διέπραξεν τὸ πρῶτον σφάλμα νὰ καταγγείλῃ, ἀφοῦ διέπραξε και τὸ δεύτερον νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐκ τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ ἦτο ἐκ τῶν προτέρων βέβαιος ὅτι αὐτός θὰ ἐξήρχετο ζημιωμένος και μετανοημένος, δὲν διέπραξεν και τὸ τρίτον σφάλμα και νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπου ἀσφαλῆστατα θὰ διήρχετο πολὺ ἐνοχλητικὰς ὥρας!

Γ. ΚΟΣΣΙΩΝΑΣ
Δικηγόρος Χαλκίδος (Συνήγορος)

Και ἀρχίζει ἡ ἀποδεικτικὴ διαδικασία εἰς βάρος τοῦ κ. . . . ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης! Διότι κατ' ὅσιν αὐτός ἦτο ὁ κατηγορούμενος! Καὶ οὐχὶ οἱ καθήμενοι εἰς τὸ ἐδῶλιον τοῦ κατηγορουμένου. Τόσον τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων ὅσον και ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς εἰς τρία σημεία ἐπέστησαν κυρίως ἐπιμονωτάτην τὴν προσοχὴν των και τὸν ζήτησαν κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας, ἐννοεῖται. Πρῶτον ἂν τὸ ἄρθρον ἦτο ἢ οὐ ἐξυβριστικὸν και ἐμειώνει ἢ ὄχι τὴν ὑπόληψιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ. Δεύτερον ἂν ἐστάλη ἢ περιφημοσ ἐπιστολὴ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς τὸν κ. Μαρουδῆν και τρίτον, ποῖος ἦτο ὁ ἐπιστελλας ἐκ Σύρου τὰς πληροφορίας πρὸς τὴν «Αληθείαν» ἂν ὁ Ἀδάμ ἢ ἄλλος. Τόσον ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου και οἱ Σύνοδοι, ὅσον και ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν ἐμειναν διόλου εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὰς ἀπαντήσεις σχεδὸν ὅλων τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων συχνότατα προσελάμβανε ζωηρότατον ἐπίτοιο δὲ και πεισματώδη διαλογικὸν χαρακτηρισμὸν οὐχὶ σπανίως τὰς κρίσεις αὐτῶν και τὰς ἀπαντήσεις κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος και ἐξέπληττε ἀλλὰ και δὲν ἐνδουσίαζε τοὺς ἐρωτῶντας. Ἐπειδὴ δὲ οἱ μάρτυρες ἐπιλομένης εὐλαθείας ἐχρωμάτιζον οὐχὶ σπανίως τὰς κρίσεις αὐτῶν και τὰς ἀπαντήσεις κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος και ἐξέπληττε ἀλλὰ και δὲν ἐνδουσίαζε τοὺς ἐρωτῶντας. Ἐπειδὴ δὲ οἱ μάρτυρες ἐπιλομένης εὐλαθείας ἐχρωμάτιζον οὐχὶ σπανίως τὰς κρίσεις αὐτῶν και τὰς ἀπαντήσεις κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος και ἐξέπληττε ἀλλὰ και δὲν ἐνδουσίαζε τοὺς ἐρωτῶντας. Ἐπειδὴ δὲ οἱ μάρτυρες ἐπιλομένης εὐλαθείας ἐχρωμάτιζον οὐχὶ σπανίως τὰς κρίσεις αὐτῶν και τὰς ἀπαντήσεις κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος και ἐξέπληττε ἀλλὰ και δὲν ἐνδουσίαζε τοὺς ἐρωτῶντας.

εις μάρτυρας υπερασπίσεως των κατηγορουμένων! Αυτό το σπάνιον εξύμωρον εξακριβώσεν την δίκην ταύτην της Χαλκίδος.

Οι μάρτυρες.

Και αρχίζει η εξέταση των μαρτύρων της κατηγορίας. Πρώτος καλείται ο εκ Στυλίδος Ιω. Λαοαθήμας, έμπορος και πράκτωρ ατμοπλοίας φίλος δε και ενδιαφερόμενος υπέρ του κ. Βοκοτοπούλου ατε συγγενέων με τους εν Σύρω ο δ-π-τιος λέγει ότι δεν ανέγνωσε το κατηγορούμενον άρθρον, αλλ' ότι ήμειραν τινα τυχαίως εις το καφενέον Ζαχαράτου ήκουσε πικρ' ανθρώπων αγνώστων(!) ότι το είχε γράψει ο 'Αδάμ. Ολίγη όμως ώσαν κατόπιν ο μάρτυς ερωτώμενος υπό του κ. Εισαγγελέως λέγοντος ότι οι άνθρωποι, παρ' ών ήκουσε εκείνο εις του Ζαχαράτου θα ήσαν Λαμείς και Συριακοί (Σ. Α. ήτοι γυναικός) ο μάρτυς βεβαίωσεν τουτό! "Ο Δραχτήμας την ίδίαν ήμέραν μετέβη εις Σύρον όπου συνήγαγόν τον μετά φίλων του κ. ύπουργού προς ους ανέκοίνωσε τι οι ανθρωποι του είπαν εν Σύρω και εκλήθη δι' ήλεκτρικής ταχύτητος την μ.μ. και το κατέθεσεν εις τον ανακριτήν.

Ο μάρτυς κ. Ξανθάκης εκ Σύρου λέγει ότι το άρθρον δεν εινε ποσώς εξυβριστικόν, αλλ' απετέλει έλεγγον δημοσιογραφικόν των πράξεων του ύπουργού. "Οτι εις την Σύρον πριν ή γραφομεν ταυτα εις την «'Αλήθειαν» εκσινολογούντο πρό πολλού πολύ περισσότερα.

Αναφέρει ότι οι αδελφοί Μούγια ανεψιοί του δικαστού Μαρούδη περιήγον και επεδείκνυν αν τα την πόλιν μίαν επιστολήν ήν έλεγον ότι είχε γράψει ο Βοκοτόπουλος προς τον θεόν των δια μίαν πολιτικην ύπόθεσιν. Ερωτώμενος περὶ της εντυπώσεως ήν παρήγαγεν το άρθρον εκείνο ο μάρτυς λέγει ότι οι φίλοι του ύπουργού θεαταίως δυσχεραστήθησαν, οι αντίθετοι του όμως και πολλοί αμερόληπτοι πολίται έλεγαν ότι όλίγα έγραψεν ή «'Αλήθεια». Ως προς τον 'Αδάμ ο μάρτυς καταθέτει ότι δεν πιστεύει να εινε αυτός ο επιστάτης, διότι δεν εινε δημοσιογράφος; ούτε ήτο ποτε ανταποκριτής έφημερίδος.

Οι μάρτυρες κ.κ. Μάτεσις και Σοφριανός δικηγόροι άμφοτέροι εκ Σύρου ερωτώμενοι κυρίως θέλουν να πείσουν το δικαστήριον ότι δεν πιστεύουσι αυτοί ότι ο ύπουργός Βοκοτόπουλος έστειλε προς τον δικαστήν Μαρούδη την περίφημον επιστολήν, αλλ' ότι πιστεύουν ότι τρίτος τις κακόβουλος θα έγραψε την επιστολήν εκείνην προς τον Μαρούδη. Ο κ. Μάτεσις περὶ του κ. 'Αδάμ λέγει ότι τον ήξευρε να κάμνη ώραιους στίχους, αλλ' όχι πολιτικάς ανταποκρίσεις.

Ο μάρτυς Σοφριανός ερωτώμενος υπό του συνηγόρου κ. Γεωργιάδου λέγει ότι τοιαύτη επιστολή αν εστάλη εινε βεβαίως άμαστολή και ότι ως άτυχώς έχων τα πράγματα παρ' ήμιν αι έπεμβασεις και αι πιέσεις της φατρίας εις τα καθήκοντα των δημοσιών λειτουργών δεν εινε τι ασύνθηες.

Η επαικωδύση εξέτασις του επίσης μάρτυρος της κατηγορίας κ. Φιλίην δικηγόρου εκ Σύρου προεκάλεσε ζωηρότατον ενδιαφέρον. Η κατάθεσις του μάρτυρος ήτο μία γενναία ψυχολογία της κατηγορίας, ή όποια πράγματι πανταχόθεν καταδικωμένη σύμφωνη ούδε εις αυτήν την Εισαγγελικην έδραν, ούδε εις αυτήν την Προεδρικην ήδύνατο να εύρη ή πτωχλή ασυλον!

Ναί! 'Ανεγνώσθη το κατηγορούμενον άρθρον.

Όχι! Δεν εινε εξυβριστικόν.

Ναί! Ητο δικαίως δημοσιογραφικός έλεγχος.

Ναί! Αυτά πριν γραφούν ελέγοντο και διαλαλούντο εις όλην την Σύρον.

Ναί! Ο ύπουργός εινε έμπαθής και φατρικστής πολιτευόμενος.

Όχι! Αι λέξεις αυταί δεν εινε ύβρεις, αλλα χαρακτηρισμός της πολιτείας του Βοκοτοπούλου.

Ναί! Οι αδελφοί Μούγια του Μαρούδη ανεψιοί επεδείκνυν την προς αυτόν σταλείσαν επιστολήν του Βοκοτοπούλου.

Γ. Ζήσης. (Προετιθέμενος των ενόρκων). Αυτοί οι αδελφοί Μούγια κατεδιώχθησαν διόλου ως συκοφάνται δι' αυτό που έκαμαν;

Μάρτυς. Όχι!

Γ. Ζήσης. Μου κάμνει πολλήν αισθητήν ή μη καταδίωξις. (Ζωηροτάτη αίσθησις).

Μάρτυς. Κύριε πρόεδρε. Ελέγοντο τόσα πολλά εις βάρος του ύπουργού ώστε δεν εινε ανάγκη να λεγώσιν...

Γ. Ζήσης. Σας παρακαλώ τι εινε αυτά τα πράγματα. Είπατέ τα!

Μάρτυς. Λοιπόν ο Εισαγγελέως Ραζής μετέθεθ' διότι δεν ήθέλησε να γνωμοδοτήσῃ να προβιβασθῃ εις Ειρηνοδικιον α. τάξεως το Ειρηνοδικιον της Τήνου, δια να επροβιβάζετο συγχρόνως εις Ειρηνοδικιον α. τάξεως ο Κομπιλητής, αδελφός ενός κομματάρχου του ύπουργού εν Σύρω! Θέλετε και άλλα; Είμαι έτοιμος...

(Αίσθησις).

Πρόεδρος. Η δίκη διακόπτεται δια την 3ην μμ. ώραν. Ητο ήδη 1)2 μετά μεσημβρίαν.

Μετά μεσημβρίαν

Καλείται ο επίσης μάρτυς της κατηγορίας κ. Π. Στεφάνου δημοσιογράφος εκ Σύρου.

Πρόεδρος. Γνωρίζετε εάν το υπό κατηγορίαν άρθρον έγραψε παρὰ του Φιλίπου 'Αδάμ;

Μάρτυς. Δεν το γνωρίζω.

Πρόεδρος. Ποίος ήτο εις την Σύρον ανταποκριτής της «'Αλήθείας»;

Μάρτυς. Δεν γνωρίζω.

Πρόεδρος. Εινε εξυβριστικόν το δημο- είεμα;

Μάρτυς. Όχι.

Πρόεδρος. Μά πώς, δεν εινε εξύβρισος να λέγη τις εις έναν υπάλληλον ανώτερον ότι εινε φατριαστής και έμπαθής;

Μάρτυς. Κατ' έμε όχι, εφ' όσον μάλιστα ο τοιοῦτος υπάλληλος ή πολιτευόμενος εινε όντως τοιοῦτος.

Εισαγγελέως. Απεδόθη κατ' αρχάς το άρθρον αυτό εις ύμεις;

Μάρτυς. Μάλιστα.

Εισαγγελέως. Διατί;

Μάρτυς. Διότι ήμην αντίθετος του κ. 'Υπουργού και έγραφα την εποχήν εκείνην εκ Σύρου εις διαφόρους έφημερίδας.

Εισαγγελέως. Είπατε ότι το άρθρον δεν εινε εξυβριστικόν....

Μάρτυς. Αυτή εινε ή κρίσις μου.

Εισαγγελέως. Πολύ καλά, αλλ' ο Νόμος λέγει ότι ο έλεγχος του τύπου πρέπει να γίνεται εύσχημως.

Μάρτυς. Οπόταν βέβαια και ο έλεγχόμενος βουλευτής, ύπουργός, ή υπάλληλος πολιτευέται εύσχημως. (Αίσθησις).

Πρόεδρος. Ποίαν εντύπωσιν έκαμαν εις την Σύρον το δημοσίεμα;

Μάρτυς. Καμμίαν.

Πρόεδρος. Πώς;

Μάρτυς. Κύριε Πρόεδρε, ήμεις δεν επεριμέναμεν από την «'Αλήθειαν» να μάθωμεν την κομματικην και πολιτικην δράσιν του κ. Βοκοτοπούλου, διότι ο τόπος εινε μικρός και καθημερινώς εις τα καφενεία και εις τους δρόμους, καθό ρωμηροί, συζητούμεν, και επικρίνομεν και έξουχιζόμεν τους άθλους των πολιτευτών μας, ως και την γενικήν της χώρας πολιτικην, και ακόμη και την εξωτερικην τοιαύτην. (Γέλωτες).

Γεωργιάδης (συνήγορος). Όσα λοιπόν έγραψεν ή «'Αλήθεια» ήταν πρότερον γνωστά εις την Σύρον;

Μάρτυς. Μάλιστα.

Πρόεδρος. Με τα γραφόμενα της «'Αληθείας» δεν έμειώθη ή ύπόληψις του κ. Βοκοτοπούλου;

Μάρτυς. Όχι.

Πρόεδρος. Ως άτομου.

Μάρτυς. Μά νομίζω ότι δεν εκρίνετο ως άτομον ο κ. Βοκοτόπουλος.

Πρόεδρος. Έστω ως πολιτευόμενος.

Μάρτυς. Οι πολιτευόμενοι, κύριε Πρόεδρε, δεν γάνουν την κομματικην των ισχύν με τον έλεγγον του τύπου ή της Βουλής.

Πρόεδρος. Επειδοκίμασε λοιπόν ή κοινωνία της Σύρου τα γραφόμενα αυτα;

Μάρτυς. Να σας εῖπω; οι φίλοι του κ. 'Υπουργού βεβαίως τα επεδόκίμασαν, αλλ' οι αντίθετοι έλεγαν ότι αυτα δεν εινε τίποτε άπεναντι των όσων ο κ. Βοκοτόπουλος διέπραξεν.

Εισαγγελέως. Είσαθε αντίθετος του κ. 'Υπουργού;

Μάρτυς. Τώρα; σχεδόν όχι, καθόσον συνεργασθημεν και κατά τας τελευταίας δημοτικάς δημοτικάς εκλογάς.

Δαμασκηνός (δικαστής). Βλέπω ότι έμιλλείτε από κομματικῃς άπόψεως.

Μάρτυς. Διόλου, εγω είμαι μάρτυς της κατηγορίας, κ. δικαστά, και άπαντώ εις ό,τι ερωτηθώ.

Δαμασκηνός. Με συγχωρείτε, δεν εννοώ να σας προσβάλω, νομίζω όμως ότι συγγέετε τα πράγματα.

Μάρτυς. Καθόλου, ήρωτήσατε εάν είμαι αντίθετος του κ. Βοκοτοπούλου.

Δαμασκηνός (δικαστής). Δεν συνεννοούμεθα. Το ζήτημα εινε τοῦτο, εινε έμπαθής ο Βοκοτόπουλος; φατριαξής;

Μάρτυς. Ως πολιτευόμενος; μάλιστα.

Δαμασκηνός (δικαστής). Μά τι εννοείτε εμπάθειν;

Μάρτυς. Να σας εῖπω κατά τας τελευταίας βουλευτικάς εκλογάς εις τον Δήμον Σύρω, επί 1.172 ψηφοροητάντων, ο κ. Βοκοτόπουλος έλαβε μόνον 250 ψήφους λευκάς, τας άλλας μάρυας, έκτοτε εκτύπησε και τον Δήμον Σύρου και τους δημότας αυτού, δηλαδή εις οκτώ ήμερας καθήργησε το Ειρηνοδικιον, απέλυσε τον μόνον Συριανόν Συμβολαιογράφον, εκέλισε, νομίζω, και το μόνον παραρτημα φαρμακείου το εύρισκόμενον εις τον Δήμον αυτόν...

Δαμασκηνός (δικαστής). Μά τα φαρμακεία δεν υπάγονται εις την δικαιοδοσίαν του 'Υπουργού της Δικαιοσύνης;

Μάρτυς. Υπάγονται όμως εις την δικαιοδοσίαν του βουλευτου. (Γέλωτες).

Πρόεδρος. Περί της επιστολής γνωρίζετε τίποτε;

Μάρτυς. Γνωρίζω ότι ο κ. 'Υπουργός απέστειλε προς τον δικαστήν Μάρκον επιστολήν δια της όποιας συνίστα κάποιον φίλον του αντίδικου.

Πρόεδρος. Πώς το γνωρίζετε;

Μάρτυς. Οι αδελφοί Μούγια, ανεψιοί του δικαστού αυτού, το έλεγαν δημοσίως και ανεπιφυλάκτως, επιδεικνύοντες και αναγκιωνόντες και την εν λόγω επιστολήν.

Πρόεδρος. Έστει την είδατε αυτήν την επιστολήν;

Μάρτυς. Όχι.

Πρόεδρος. Πώς; δεν είχατε περιέργειαν ως δημοσιογράφος και μάλιστα αντίθετος του κ. Βοκοτοπούλου να την αναγνώσσετε;

Μάρτυς. Κύριε Πρόεδρε, νομίζετε ότι μόνον ο κ. Βοκοτόπουλος άποστέλλει τοιαύτας επιστολάς; Και υποθέτετε ότι ο κ. 'Υπουργός έστειλε μόνον αυτήν; Αυτά εινε συνειθισμένα εις τους πολιτευόμενους. Εινε τα γνωστά εις πάντας, μπιλετάκια, τα άπαραίτητα, δια των όποιων όλοι οι υπάλληλοι, όλων των κλάδων, διατάσσονται, πιέζονται, απειλούνται από τους πολι-

τευόμενους εν γένει και τους κομματάρχας. Δια τί λοιπόν εξαιρετικώς να μου κάμη εντύπωσιν ή επιστολή αυτή του κ. Βοκοτοπούλου, αφ' ου όλοι μας γνωρίζομεν πώς και διατί γίνονται αι μεταβείσεις, αι παύσεις, οι διορισμοί. ('Επιδοκίμασαι!).

Εισαγγελέως. Λοιπόν φρονείτε, μάρτυς, ότι μόνον με μπιλετάκια γίνεται ή υπηρεσία;

Μάρτυς. Μάλιστα.

Εισαγγελέως. Αυτή δηλαδή εινε ή κρίσις σας;

Μάρτυς. Μάλιστα.

Πρόεδρος. Ηκούσατε να λέγουν ότι ή επιστολή εκείνη ήτο πλαστή;

Μάρτυς. Όχι! ήκουσα ότι ή ύπογραφη δεν ήτο του κ. 'Υπουργού, αλλ' ενός Θανοπούλου, άλλοτε Τηματάρχου.

Πρόεδρος. Άλλοι μάρτυρες, ώσάυτως αξιοπίστοι όπως και ύμεις, λέγουν ότι εινε άδύνατον να έστειλε τοιαύτην επιστολήν ο κ. Βοκοτόπουλος.

Μάρτυς. Αυτή εινε ή κρίσις των, αλλὰ και εγω δεν λέγω ότι άδύνατος ο κ. Βοκοτόπουλος απέστειλε τοιαύτην επιστολήν, φρονώ όμως ότι δεν εινε και άδύνατον.

Πρόεδρος. Τέλος πάντων ή κρίσις σας εινε ότι το άρθρον της «'Αληθείας» δεν εινε εξυβριστικόν;

Μάρτυς. Βεβαίως όχι.

Πρόεδρος. Αάβετε όμως ύπ' όψιν ότι και άλληθ' όταν λέγη ή γραφή τις εινε τιμωρητέος άμα μεταχειρίζεται ύβρεις.

Μάρτυς. Κύριε Πρόεδρε ο δημοσιογράφος, και μάλιστα ο άθηναίος τοιοῦτος, δεν εινε ιστορικός να γράφη με ψυχραίμια γράφει με την εντύπωσιν της στιγμῆς, τσον δε ζωηρότερον χρωματίζει τα πράγματα όσον σοβαρώτεροι εινε αι πράξεις.

Γεωργιάδης (συνήγορος). Παρακαλώ μίαν τελευταίαν ερώτησιν, διότι όμολογώ ότι σας εκουράσαμεν αρκετά.

Μάρτυς. Διόλου.

Γεωργιάδης (συνήγορος). Η «'Αλήθεια» έγραψε περισσότερα ή όλιγώτερα των όσων ελέγοντο εις την Σύρον περὶ της εν γένει δράσεως του κ. Βοκοτοπούλου ως 'Υπουργού;

Μάρτυς. Βεβαίως πολύ όλιγώτερα.

Μετά τον κ. Στεφάνου καλείται ο τελευταίος μάρτυς της κατηγορίας κ. Γ. Λεφάκης δικηγόρος, άλλοτε συντάκτης της «'Αληθείας». Εινε ο μάρτυς ο όποιος καταθέτει ότι ο άποστειλάς τας πληροφορίας εκ Σύρου προς τον κ. Λαχανοκάρδη επί τη βάσει των όποιων έγγραφη το άρθρον ήτο ο κ. Φιλίππος 'Αδάμ. Ότι δηθεν αυτό το τυπο εῖπεν ο ίδιος κ. Λαχανοκάρδης καθ' την στιγμην ο Λεφάκης ανήγγειλε προς τον τελευταίον ότι καθώς του ανακοίνωσεν ο Εισαγγελέως κ. Λυκουρέζος διατάχθη ή καταδίωξις της «'Αληθείας» δι' όσα αυτη έγγραφε κατά του κ. 'Υπουργού. Ο μάρτυς εῖπεν ότι κατά την εντύπωσιν του ο Λαχανοκάρδης εφαινετο στενωγορημένος και εύσφάρει δια την καταδίωξιν φοβόμενος; μη αι εκ Σύρου πληροφορίαί του δεν ήσαν ακρίβεις.

Πρόεδρος. Πώς γνωρίζετε τον κατηγορούμενον Λαχανοκάρδη;

Μάρτυς. Ο Λαχανοκάρδης εινε έντιμος και εύνοηθός ανεξάρτητος δημοσιογράφος. Ό,τι γράφει το γράφει εκ πεποιθήσεως και άπ' αγαθού του συνειδότος διότι εινε πατριώτης, πονεῖ τον τόπον. Κύριε Πρόεδρε, εγω ήδη δεν διάκειμαι φιλικώς προς αυτόν, αλλ' όσειλι να όμολογήσω την αλήθειαν. Όταν έλαβε τας πληροφορίας εκείνας εκ Σύρου, δια των όποιων του ανηγγέλλετο ότι όλοι οι δικασται της Σύρου είχαν μετατεθῃ εκείθεν δια λόγους κομματικούς εξηγήρηθ' ή συνειδήσις του, ήγανακτήσεν και ως εινε ευειφόρος, διότι ως εκ της έργασίας του εγινε και νευρασθενής, έγγραψεν ότι έγγραψε δια να ελέγη την πολιτικην του κ. 'Υπουργού εν τη πεποιθήσει ότι προσφέρει υπηρεσίαν προς τον τόπον' αλλ' όχι ποτε δια να ύβριση. Ο Λαχανοκάρδης πάντοτε εξέταζε τα ζητήματα από πεισιππῃς και εκ συνειδήσεως.

Πρόεδρος. Το ύφος του κατηγορουμένου άρθρου εινε το ύφος του Λαχανοκάρδου;

Μάρτυς. Αι πληροφορίες το εστάλησαν εκ Σύρου. Ο Λαχανοκάρδης έδωκεν εις αυτας την δημοσιογραφικην μορφήν το stilo. Δύναται να γράψη και έγγραψεν πολύ δομιύτερα και εντονώτερα.

Εξετάζονται κατόπιν εις διάστημα 5 λεπτών οι μάζες της υπερασπίσεως κ κ. 'Ιάκωφος Ριζώτης, Ζηφείριος Μπαζρόπουλος και Θεοδ. Παπαγεωργόπουλος, βεβαίοντες ότι ουδέποτε ο Φιλίππος 'Αδάμ έδημοσιογράφησεν ών υπάλληλος του κ. Παπαδάμ. Ότι το δημοσιευθέν άρθρον δεν ήτο διόλου εξυβριστικόν αλλ' έγγραφη προς έλεγγον των πράξεων του κ. 'Υπουργού, ότι δε όλα τα γραφέντα ήσαν πασιγνωστα πρό πολλού εις την Σύρον.

Τα παραυθέμενα εν τη άλλη σελίδι σχεδιογραφηματα οφείλονται εις τον φίλον καλλιτέχνην κ. Κ. Λεκόν παραστάντα εις την δίκην.

Εις το προσεχές — Η κατάθεσις του άπόντος κ. 'Υπουργού. Η άπολογία των κατηγορουμένων. Αι άγορεύσεις του Εισαγγελέως και των συνηγόρων. Η έντυμνηγορία των ενόρκων. Η έντύπωσις εις την κοινωνίαν, Αι κρίσεις του Τύπου.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΕΠΙ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΛΕΓΟΜΕΝΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Η διάλεξις του καθηγητού κ. Ι. Κούσουλα εν Πειραιεί

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Πότε κυρίως ήρχισεν ή σπουδή των κλασσικών χρόνων

Κατά το δεύτερον ήμισυ του μεσαιώνος ιδρύθησαν και εν τη δύσει, εις ήν μέχρι τότε ή παιδεία ήτο αποκλειστικόν προνόμιον του κλήρου καλλιεργουμένη εντός των μοναστηρίων και άλλων σεβαστών καθιδρυμάτων, εν Παρισίοις μεν σχολή της θεολογίας και της Φιλοσοφίας, εν Βοωνία δε σχολή της Νομικής. κατά το παράδειγμα δε των σχολών τούτων συνεκροτήθησαν και άλλαι εν Πίσση και Παταύη της 'Ιταλίας, εν Μομπελιέ και Τολλόση της Γαλλίας, εν Πράγγη και 'Ειδελβέργη της Γερμανίας, εν Οξωνία και Κανταβεργία της 'Αγγλίας και άλλαι: τινές εύάριθμοι. Έκτοτε ήρξατο ή εκπαίδευσις και εκτός των τειχών των μοναστηρίων, αλλὰ πολύ άπειχε να λάβη αυτή την μορφήν, την όποιαν σήμεραν έχει, διότι ο δυτικος κόσμος διατέλει, ως εῖρηται, υπό το κράτος της Παποκρατίας. ένεργότερον πως ή φιλολογία εκινήθη εν 'Ιταλία κατά τον 14ον αῖωνα, ήτις ανέδειξε τον Δάντην, Βοκκάκιον και Πετράρχην. Οι τρεις αυτοί αξιόλογοι της 'Ιταλίας άνδρες επεκινώνησαν μετά τινων εκ Κωνσταντινουπόλεως άνδρών, του Βαρλαάμ τῷ 1350, Δημ. Θεσσαλονικέως 1360, και Πιλάτου Λεοντίου 1380 μεταβάτηνον εις 'Ιταλίαν, αλλὰ μη όντων τελείως μεμορφωμένων.

Κυρίως δε σπουδαιότερα ένέργεια υπέρ της μελέτης των έργων της εποχής των ένδόξων εδόθη κατά τας παραμονάς της πτώσεως του Βυζαντινού κράτους ύπ' άνδρών φυγόντων εκ της Κωνσταντινουπόλεως και έλθόντων εις την 'Ιταλίαν, και ή μνεία των άνδρών τούτων, λέγει ο Γερμανός ιστορικός Σλόσερ, εινε εν μέρει μεν καθήκον ευγνωμοσύνης, εν μέρει δε και άναγκαία, ίνα έκαστος εκπαιδευμένος γνωρίζη, εκ τίνων πηγών και δια τίνων όργάνων ήλθεν κατά πρώτον εις την 'Εσπερίαν 'Εκδωσῃ ή επιστήμη, ήτις σήμεραν κατέστη κοινόν κτήμα πάντων.

Πώς ήρχιστο ή καλλιέργεια των κλασσικών σπουδών εν 'Ιταλία και πότε

Οι άνδρες λοιπόν αυτοί, τους όποιους ο Γερμανός ιστορικός θεωρεί, και δικαίως, αξιόμνηστας, ίνα μάθωμεν πώς ήλθεν ή επιστήμη εις την Δύσιν εινε ο ακόλουθος. Ο 'Εμμανουήλ Χρυσολωράς, όστις από του 1393-1396 ενέπνευσεν εν 'Ιταλία τον ζήλον υπέρ της 'Ελληνικής παιδείας και ο άνταξίος αυτού άνεψιός 'Ιωαννης Χρυσολωράς, ο Δημ. Κυδωνίος, 'Ιω. 'Αργυρόπουλος εκ Βυζαντίου διδάξας εν Παυία, ο Θεόδωρος Γαζής, ο Γεώργιος Πλήθων, 'Ιωάννης Βησσαρίων και ο Γεώργιος Τραπεζούντιος. Οι ανώτεροι άνδρες εινε εκείνοι, οτινες πρό της πτώσεως της Κωνσταντινουπόλεως φυγόντες εκείθεν και έλθόντες εις 'Ιταλίαν εγένετο δεκτοί μετά τιμῃς υπό των 'Ιταλίων, παρ' οίς, ως προείπομεν, είχε κινήθη ή σπουδή των ένδόξων, μάλιστα δε των Λατινών, υπό έγγραφου του πρώτου. Ουτοι ερησιάζομενος ως διδάσκαλοι της 'Ιταλίας μετακαλούμενοι μάλιστα από πόλεως εις πόλιν, όπως διδάξωσι την 'Ελληνικην σοφίαν και παιδείαν, περὶ ης οι 'Ιταλοί είχαν συνειδησιν ότι εγαλούργησε και την Ρωμαϊκήν ή Λατινικήν Γραμματολογίαν. "Αν δε πρό της πτώσεως του Βυζαντίου βλέπομεν τόσους απειθόντας εις 'Ιταλίαν, δύναται πῶς τις να συμπεράνη ότι μετά την πτώσιν τῷ 1453 υπό τους Τούρκους πολυάριθμοι ήσαν οι "Ελληνες λόγιοι, οτινες έφυγον την Τουρκικήν δεσποτείαν και κατεστάθησαν πλέον ήριστικώς εν 'Ιταλία. Έκ τούτων γνωστοί εινε οι 'Αθρόνικος Καλλινοκς διδάξας εις Βοωνίαν, Φλωρεντίνου και Ρώμην, Κωνσταντίνος Λάσκαρης και 'Ιάνος Λάσκαρης. 'Ιδιαίτερος δε όπως ποιούμεθα μνείαν του εῖς 'Αθηνών Δημητρίου Χιλοκοκονδύλη, όστις έδίδαξεν εν Παταύη

και Φλωρεντία, ητις τότε ητο το επιστημύ-
περον κέντρον πάσης επιστημονικής κινή-
σεως. Τούτου μαθηται υπήρξαν ο Ρεϋγγί-
νος (Καπνίων) και ο Βρασμος εκ Ροτερ-
δάμης.

Πολλοι εκ των ρηθέντων τούτων ανδρών
και άλλων ακόμη, ών τα ονόματα δεν εινε
γνωστά, εγίνωσκον την Λατινικήν γλώσσαν,
διὰ τής οποίας και εδίδασκον την Έλλη-
νήν παιδεϊαν. Άλλά και όσοι δεν ήσαν
κάτοχοι εκείνης επεδίδοντο κατά πρώτον
εις την εκμάθησιν αυτης και εϊτα απέβα-
νον διδάσκαλοι των Ιταλικών πόλεων τυ-
χάνοντες τής θερμής υποστηρίξεως των εν
Ιταλίᾳ μεγιστόνων, ανθρακωμένων φιλο-
τιμωσ εις την θεραπεϊαν και προαγωγήν
των κλασικών σπουδών. Μεταξύ των υπο-
στηρικτών τούτων των Έλλήνων προσφύγων
διδασκάλων εξέγουςαν θέσιν εν τῇ καλλιε-
ργείᾳ των ενδόξων χρόνων έχει ο οίκος των
Μεδίκων, ο βασιλεύς τής Νεαπόλεως Άλ-
φόνσος ο Ε' (1435-1458) και ο πάπας Νι-
κόλας ο Ε'.

Ο εκ του οίκου των Μεδίκων (περί του-
του δεν εινε ὅλως άστοχος η γνώμη οτι
ήτο Έλληνας οίκος, και οτι η λέξις Μέ-
δικος εινε μεταφρασις τής Έλληνικής Ία-
πράκος, Κόσμος εινε ο ιδρυτής τής Πλατω-
νικής Φιλοσοφίας, ης περαιτέρω τελειωτής
υπήρξεν ο Μαρσίλλιος Φικίνος ο μεταφρά-
σας τον Πλάτωνα εις την Λατινικήν γλώ-
σσαν (1433-1499) και ο Ακυρέντιος, ὅστις
υπερέβαλε και αυτον τον πάπον του Κόσμου
ως υποστηρικτής και προαγωγός των επι-
στημῶν κατά την εποχήν εκείνην, και ὅστις
τῇ συνεργείᾳ των Έλλήνων λογίων πάμ-
πολλα Έλληνικά σχολεία ίδρυσεν εν Φλω-
ρεντίᾳ, ἔνθα εκ πασών των Ευρωπαϊκῶν χω-
ρῶν συνέρρου νεοι φιλομαθεϊς, οτινες ειτα
ἀπελθόντες εις τὰς χώρας των ἐργασίμευ-
ως διδάσκαλοι και εισηγηται τής διαδόσεως
των σπουδῶν τής αρχαιότητος.

Εις την Ιταλίαν λοιπόν ὀφείλεται η
τιμή και η δόξα τής ανακαινίσεως τής
μελέτης των κλασικῶν σπουδῶν, ητις και
υπεδέξατο τους Έλληνας πεπαιδευμένους
του Βυζαντίου και ἐτίμησε τους φιλολογι-
κούς θεσαυρούς αυτών και ἐχρησίμευσεν ως
γέφυρα μεταδόσεως των σπερμάτων του ἀ-
ληθοῦς πολιτισμοῦ εις την Έσπερίαν Ευ-
ρώπην.

(Ἀκολουθεϊ)

ΚΑΚΟΒΟΥΛΟΙ ΚΑΙ ΝΟΘΕΥΤΑΙ

Χρωματιστά... ψεύδη.

Ἐνθυμούνται οί ἀναγκῶσταί μας οτι ἄλ-
λοτε ἐλάβομεν ἀφορμήν νὰ ἐπικρίνωμεν σφο-
δρῶς ἐκείνους οί ὅποιοι εἴτε ἐξ ἐπιπολαιό-
τητος εἴτε και ἐκ κακοβουλίας εὐκόλως ἐν-
νοουμένης ἀπέδιδον εις τὴν χρῆσιν τοῦ ἐκ
Σταφίδος οἰνοπνεύματος ὅλα τὰ δυστυχῆ-
ματα τὰ ὅποια συνέβαινον ἐξ ἀσυγγνώστου
ἀπρονοήσιας τῶν ποιουμένων χρῆσιν αὐτοῦ
και τῶν παληοτενεκαδένιων καμινέτων, τὰ
ὅποια ἐχρησιμοποιοῦν, μολονότι αἱ κατα-
κλύσασαι τὴν Ἑλλάδα ὅλην ὀδηγίαι περὶ
τοῦ τρόπου τῆς χρήσεως τοῦ σταφιδοπνεύ-
ματος ἦσαν μέχρι σχολαστικότητος ἀπλαῖ,
σαφεϊς και λεπτομερεϊς. Ἡ Ἐταιρία ἐν
ταῦτοις τῶν Οἴνων και Οἰνοπνευμάτων πρό
τῆς καταφώρου ταύτης κακοηθείας ἐνίων
καλοθελητῶν, ἄμα δὲ θέλουσα νὰ ἐμπνεύσῃ
εἰ μεγαλειτέραν ἐμπιστοσύνην και νὰ ρι-
ζώσῃ τὴν πεποιθησιν οτι οὐδένα ἀπολύτως
κίνδυνον διατρέχει ὁ μεταχειριζόμενος στα-
φιδόπνευμα—τὸ ἀθάνατον αὐτὸ Ἑλληνικὸν
Φῶς—δὲν ὤκνησε νὰ προῆλθῃ τὸν διασκορ-
πισμὸν ἑκατοντάδων χιλιάδων ἐντύπων νέων
ὀδηγιῶν και εις ἄλλας δημοσιεύσεις δι' ὅ-
λου τοῦ τύπου ἐπικαλουμένη τὴν προσοχὴν
τοῦ κοινῶ ἐπ' αὐτῶν. Καὶ τὸ ἐπελθὸν ἀπο-
τέλεσμα ἦτο ἀληθῶς ἱκανοποιητικὸν και
εὐχάριστον. Μῆνες τώρα παρήλθον και οὐ-
δὲν εὐτυχῶς δυστύχημα ἠκούσθη. Ἀποδει-
ξίς οτι οἱ μεταχειριζόμενοι τὸ σταφιδόπνευ-
μα—και οὗτοι εἴνε ὅλος ὁ κόσμος!—λαμ-
βάνουν ὑπ' ὄψει τὰς ὀδηγίας τῆς Ἐταιρίας
και εἴνε οὕτω προφυλαγμένοι ἀπὸ παντὸς
κινδύνου τῆς ἰδίας των ἀμελείας!

Ἄλλ' ἀπὸ τίνος ἀνεφάνησαν και ἄλλοι
καλοθεληται τῆς Ἐταιρίας και δυσφημι-
σταί τοῦ σταφιδοπνεύματος τῆς. Μερικοὶ
παντοπῶλαι ἐν τῇ ἀπλήστῳ αἰσχροκερδείᾳ

των πωλοῦν κοινὸν σπέρτο τοῦ καμινέτου
χρωματισμένο 70—75 βαθμῶν ὡς γνήσιον
οἰνόπνευμα ἐκ σταφίδος βαθμῶν 95—97!
Καὶ δὲν ἐξαπατοῦν μόνον κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον ἀνισχυόντως τὸ κοινόν, ἀλλὰ και
δυσφημοῦν τὸ ἐθνικώτατον προῖον τῆς Ἐ-
ταιρίας ἐπὶ μεγίστῃ ἐθνικῇ και ὕλικῇ ζη-
μίᾳ και τοῦ κοινῶ και τῆς βιομηχανίας
τοῦ τόπου. Πρὸ τῆς κακοηθείας ἡ Ἐται-
ρία ἐδέησε ν' ἀντεπεξέλθῃ διὰ νέων δημο-
σιεύσεων πρὸς τὸ κοινόν, πρὸς τὸ ὅποιον δη-
λοῦνται ποῖα εἴνε και εις ποῖας ὁδοὺς και
συνοικίας τὰ Πρατήρια τῆς Ἐταιρίας, εις
τὰ ὅποια πωλεῖται τὸ γνήσιον Σταφιδό-
πνευμα αὐτῆς, εις τρόπον ὅστε ὁ κόσμος νὰ
μὴ ἐξαπατᾶται πλέον ἀπὸ τὰ κακόβουλα
ψεύδη και τὰ χρωματιστὰ σπύρτα μερικῶν
παντοπωλῶν! Τέλος πάντων δὲν θὰ εὐρεθῇ
και ὀλίγον περισσότερα εὐσυνειδησία και
περισσότερος σεβασμὸς ὄχι μόνον πρὸς τὴν
τιμὴν ἐνὸς κατ' ἐξοχὴν ἐθνικοῦ προῖοντος
ἀλλὰ και πρὸς τὴν καλὴν πίστιν και τὸ
συμφέρον τοῦ πληθύνοντος κοινῶ ;

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

Τῆς κ. ΚΥΡΙΑΚ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ
Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τὴν δὴνύτατα ἀλλὰ και ἀπὸ περιορισῆς διεξαχθεῖ-
σαν συζήτησην ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐγκαταστά-
σεως τῶν προσφύγων πρῶτος ἤνοιξεν ὁ ἐντιμος ἐξ
Οὐτύλου πολιτευτῆς και ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ
Κόμματος κ. Κυριακοῦλης Π. Μαυρομιχάλης.
Χωρὶς νὰ παρασυρῆθῇ εις βίαιαν πολεμικὴν κατὰ
τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ και ἐντόνος και πειστικῶς
μετ' ἐρωσίας δὲ πολλῆς δημοτικῆς ὁ κ. Μαυρο-
μιχάλης ἐξῆρκεν ἐκεῖνα τὰ σημεῖα τοῦ ζητήματος
ἐξ ὧν προκύπτει κατάφορος ἡ βαρεῖα ἐνθύνῃ
τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν παρέλκουσιν ἐνὸς τόσον
οὐσιώδους Ἐθνικοῦ ζητήματος. Τὴν ἀγόρευσιν τοῦ
ἐξ Οὐτύλου πολιτευτοῦ ἐμπροσθεσαν ζσηρᾶν αἰσθη-
σαν δημοσιεύομεν ὧδε ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων
πρακτικῶν τῆς Βουλῆς.

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑ- ΛΗΣ.

Ο φάκελος, ὁ προσκομισθεὶς εις τὴν
Βουλὴν ἐπὶ τῆς υποθέσεως τῆς ἐγκαταστά-
σεως τῶν προσφύγων και τῶν ἐγγυρῶν καλ-
λιεργητῶν, εἴνε τοσοῦτον ὀγκώδης, ὅστε κα-
τέστη ἔργον δυσχερὲς, ἐὰν μὴ ἀδύνατον, τὸ
νὰ διεξέλθῃ τις πλήρως και ἐν τὸσφ βραχεῖ
διαστῆματι πάντα τὰ ἔγραφα τοῦ φακέλλου
τούτου. Ἐξ ὅλης ὁμῶς τῆς συντελεσθείσης
ἐνεργείας προσεπαθήσαμεν και ἠδυνήθημεν νὰ
διακρίνωμεν και νὰ καθορίσωμεν σημεῖα τινὰ
ἄτινα φάνησαν ἡμῖν πολλοῦ λόγου ἀξία,
και τὰ ὅποια ζητῶ τὴν ἀδειαν νὰ γνωρίσω
εις τὴν Βουλὴν.

Καὶ ἐν πρώτοις ἠκούσαμεν μετὰ προσο-
χῆς τους λόγους, οἵτινες ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύ-
τῃ προεβλήθησαν πρὸς τὴν δικαιολογίαν
τῆς ἀσυγγνώστου κατ' ἡμᾶς ὀλιγωρίας, ἡ-
τις παρακολούθησε τὸ ἔργον τῆς ἐγκατα-
στάσεως τῶν προσφύγων και καλλιεργητῶν
εις τὰ Θεσσαλικὰ κτήματα τὰ διὰ νόμου
προωρισμένα εις αὐτούς, και ἠμολογοῦμεν
εἰλικρινῶς οτι οἱ λόγοι οὗτοι οὐδὲλως ἔπει-
σαν ἡμᾶς.

Προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Καὶ εἴνε μὲν ἀληθὲς οτι οἱ ἀρμόδιοι ὑ-
πουργοί, οἵτινες τοσοῦτον ἐπιδεικτικῶς ἐνε-
καινίσασαν τὴν τοποθέτησιν τοῦ πρώτου λί-
θου τῶν νέων τούτων συνοικισμῶν, ἀρκεσ-
θέντες και ἱκανοποιηθέντες ἐκ τῆς θεατρι-
κῆς ταύτης παραστάσεως, ἰσχυρισθησαν
οτι αἱ ὑπ' αὐτούς ὑπηρεσίαί εἰργάσθησαν
ἀόκνως και ἀνελλιπῶς, πρὸς ταχυτέραν δια-
νομήν των γαιῶν. Προσθέτουσι δὲ οτι ἐὰν
τὸ ἔργον των δὲν ἐπερατώθη μέχρι τῆς ὥρας
ἐὰν ὁ σκοπὸς των δὲν ἐπετεύχθη, ἐὰν οἱ κό-
ποι των δὲν ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυ-
χειας τοῦτο ὀφείλεται και εις ἄλλους λόγους,
κυρίως ὁμῶς δέον ν' ἀποδοθῇ ἀφ' ἐνὸς μὲν
εις τὴν ἀτέλειαν τοῦ νόμου και ἀφ' ἐτέρου
εις τὴν ἀκαταλληλότητα των συνεργειῶν.
Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς προβαλλομένας
ἀτελείας τοῦ νόμου δικαιούνται ἴσως νὰ ἰσ-
χυρισθῶσιν οτι, ἐὰν ὑπῆρχον τοιαῦται, αὐται
ἦτο δυνατόν νὰ δυσχεράνωσι κατὰ τι τὴν
ἐκτέλεσιν και ἐφαρμογήν αὐτοῦ

Ἡμεῖς ὁμῶς δὲν φρονοῦμεν οτι νόμος ὑπο-
στάς τὴν βᾶσινον τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς, τῆς

τοσοῦτον φιλοτιμῶς ἐπέξεργασθείσης αὐτὸν
ὡς και τὴν βᾶσινον ὀλοκλήρου τῆς Βουλῆς
—ἀνευ διακρίσεως κομμάτων—ἦτο δυνατόν
νὰ ἐχθῇ τοιαῦτας πλημμελείας, ὅστε νὰ
παρακωλύσῃ τὴν ταχεῖαν αὐτοῦ ἐφαρμογήν
και νὰ δικαιολογήσῃ τὴν τοιαύτην βραδυ-
τητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἄφ' ἐτέρου δὲ πολὺ ὀλιγώτερον παρα-
δεχόμεθα τὴν πρόφασιν τῆς ἀκαταλληλό-
τητος τῶν συνεργειῶν, τῶν ὀργάνων δῆλον
οτι τῆς ἐξουσίας, κατ' ὅσον ἐὰν τινὲς των
ἐργοδηγῶν και γεωμετρῶν ἦσαν ἀκατάλλη-
λοι και ἀνεπαρκεῖς οὗτοι συνεργαζόμενοι
μετὰ των ἄλλων των θεωρουμένων καταλλή-
λων και ἐπαρκῶν ἠδύναντο κάλλιστα και
ὅσον τάχιστα νὰ φέρωσιν εις πέρας τὸ ἔργον,
τὸ ὅποιον ἀνετέθη εις αὐτούς.

Ἄπρονοσία Κυβερνήσεως

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ δηλοῦμεν οτι
ἐξ ὅσων γινώσκουμεν, κατ' ἡν στιγμὴν ἠμῶν
μεν, ἐν τισι χωρίοις οὐδεμία εἰσέτι ἐγγε-
νετο προπαρασκευαστικὴ ἐργασία τῆς δια-
νομῆς των γαιῶν ὑπὸ των γεωμετρῶν και
ἐργοδηγῶν, διότι δὲν ἀπεστάλησαν τοιοῦτοι
ἐπαρκεῖς.

Λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν και γενικῶς
και οὐχὶ τοῦ ποιοῦ ἀλλὰ τοῦ ποσοῦ των
ἐργοδηγῶν λέγομεν και ἐρωτῶμεν κατ' ἡν
στιγμὴν τόσοι ἐργοδηγοί και τόσοι μηχανι-
κοὶ ἐρησυχάζουσιν εις τὰ διάφορα κέντρα,
μικρὰ τε και μεγάλα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βα-
σιλείου, προκειμένου περὶ ἔργου τοιαύτης
σημασίας και τοσοῦτον κατεπείγοντος πῶς
δὲν ἐσκέφθησαν νὰ ἀποστείλωσιν αὐτούς σω-
ρηδὸν εις τὴν Θεσσαλίαν ἵνα συντελέσωσιν
και αὐτοὶ εις τὴν ὅσον τάχιστα συντέλεσιν
τῆς ἐργασίας τῆς διανομῆς των γαιῶν και
συνεπῶς τῆς ἐγκαταστάσεως των προσφύγων;

Ἄρα τὰ αἰτία ταῦτα τῆς πλημμελείας
τοῦ νόμου και τῆς ἀκαταλληλότητος των
συνεργειῶν και ἐὰν ἀναγνωρίσωμεν πρὸς στιγ-
μὴν οτι ὀπωσδήποτε συντέλεσαν εις τὴν
ὀδυνηρὰν κατάστασιν, ἡτις ἐδημιουργήθη
ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δὲν εἴναι ἐν τούτοις τὰ
μόνα οὔτε τὰ σοβαρὰ.

Χωρὶς στέγην

Ἄλλα κατὰ τὴν κρίσιν ἐμοῦ, εἴνε τὰ
ἀληθῆ και πραγματικὰ αἰτία. Καὶ ἐξηγοῦ-
μαι: Ἐκ των 26 χωρίων, τὰ ὅποια διὰ τοῦ
10 ἁρθρου τοῦ περὶ συνοικισμοῦ και διανο-
μῆς γαιῶν ἀρτίως ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βου-
λῆς νόμου εἴσι προωρισμένα εις τους ἐγγυ-
ρίους καλλιεργητὰς και τους πρόσφυγας,
πάντα μονονουχὶ κατοικοῦνται ὑπὸ ἐγγυρῶν
ἐπιμόρφτων καλλιεργητῶν και παρακεντέδων,
ἐχόντων—εἴνε ἀληθὲς—τὰς οἰκίας αὐτῶν,
μὴ δυναμένων ὁμῶς νὰ διαθέσωσι ταύτας
ὑπὲρ των προσφύγων.

Ἄρα ἦτο ἐκ των προτέρων γνωστὸν οτι
θὰ εἴχομεν ἔλλειψιν οἰκίῶν περὶ τούτου
δὲ κυρίως και πρωτίστως ὀφείλε νὰ μερι-
μνήσῃ ἡ Κυβέρνησις. Καθὼσον και ἐὰν ὑπο-
θέσωμεν πρὸς στιγμὴν οτι και ἐντὸς ἐλα-
χίστου χρόνου ἤθελε κατορθωθῇ ἡ συντέλε-
σις τῆς διανομῆς των ἀνωτέρω μνημνευ-
θέντων χωρίων, και πάλιν δικαιουῖται τις
νὰ ἐρωτησῇ ποῖα φροντίς και ποῖα μερίμνα
ἐπεδείχθη ὅπως μὴ μείνωσιν ἄστεγοι και τὸ
ἐπιὸν ἔτος οἱ ἀτυχεῖς ὁμογενεῖς ἡμῶν, και
μάλιστα ἐν ὥρᾳ χειμῶνος και τὸ σπουδαιό-
τερον πάντων: ποῖα πρόνοια ἐλήφθη ὅπως
δυνηθῶσιν οὗτοι νὰ ἐπιδοθῶσιν εις τὴν καλ-
λιέργειαν των γαιῶν, αἵτινες πρόκειται νὰ
χρηγηθῶσιν εις αὐτούς ;

Καὶ τότε ἐρωτῶ τί ἐπραξεν ἡ ἐργολα-
βία και τίνας ἐνεκα λόγων καθυστέρησαν
ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ἐναρξίν των εργασιῶν των;

Κυρία λοιπὸν αἰτία ἐνεκα τῆς ὀποι-
ας δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προσδοκᾷ τις τὴν σύν-
τομον ἐγκατάστασιν των προσφύγων εις τὰ
ἐν λόγῳ 26 χωρία, εἴνε κατ' ἡμᾶς ἡ ἀκα-
τανόητος ἀμελεία, ἡ ἐπιδειχθεῖσα εις τὸ
ζήτημα τῆς ἀμέσου ἀνοικοδομησεως οἰκίῶν,
πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας. Κινδυνεύομεν
δὲ ἐπὶ πολὺν ἀκόμη χρόνον νὰ μὴ ἴδωμεν
πραγματοποιουμένην τὴν ἐγκατάστασιν
ταύτην πρὸς μεγάλην ζημίαν τοῦ Κράτους
ὄπερ ὑποχρεοῦται νὰ συντηρῇ και διατρέ-
φῃ αὐτούς.

Τὰ περίφημα Τσιγγέλια

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν ἐπιβραδυν-
σιν τῆς ἐγκαταστάσεως των ἐντοπιῶν καλ-

λιεργητῶν και προσφύγων ἐν τοῖς Σταφα-
νοδικαῖοις κτήμασιν. Ἥδη ἐρχομαι εις τὴν
ἐξέτασιν των αἰτίων των προκαλεσάντων
τὴν ἐπιβραδυνσιν ὄχι μόνον τῆς ἐγκατα-
στάσεως των Ἀγγιχαλιτῶν ἀλλὰ και των
ἐκ Βάρνης, Πύργου και Σωζουπόλεως προ-
σελθόντων ὁμογενῶν ἡμῶν.

Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ αὐτῇ π.ρα-
τηρεῖται ἀκατανόητος νοηρότης και ὀλιγω-
ρία.

Καθὼσον ἐρωτῶ: Πότε ἠγοράσθησαν τὰ
κτήματα Τοπάλη τὰ θεωρηθέντα ὡς κα-
τάλληλα εἰδικῶς διὰ τους ἐκ Βάρνης πρόσ-
φυγας; Τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἐπιψηφι-
σιν τοῦ νόμου ἐπιτρέψαντος τὴν ἀγορὰν κα-
τάλληλων κτημάτων πρὸς τὸν σκοπὸν
τούτου.

Ἐκεῖνο ὁμῶς τὸ ὅποιον ἐπεθύμου ἐν
μάθῃ και τὸ ὅποιον ἐκπλήσσει ἡμᾶς, εἴνε
πῶς τὰ Τσιγγέλια, περὶ των ὁποίων οὐδε-
μία παρενεβλήθη δυσχέρεια και οὐδὲν κώ-
λυμα ἐκ μέρους των πωλητῶν, δηλωσάν-
των ἀμφοτέρων πολὺ πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως
τοῦ σχετικοῦ νόμου, οτι εἴσι πρόθυμοι νὰ
πωλήσωσιν αὐτὰ εις τὴν τιμὴν, εις τὴν ὀ-
ποιαν τὴν ἠγόρασαν, πῶς, λέγω, τὰ κτή-
ματα, ἐνῶ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐθεωρή-
θησαν κατάλληλα ὑπὸ τῆς ὀπὸ τοῦ νόμου
ὀρισθείσης ἐπιτροπῆς, ταῦτα ἠγοράσθησαν
πρὸ ἐνὸς μῶλις μηνός, δηλαδὴ ὅκτω ὀλο-
κλήρους μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
νόμου και 5 μῆνας ἀπὸ τῆς γνωμοδοτήσεως
τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς.

Βαρεῖαι εὐθύναι και βαρεῖαι συνέπειαι

Ταῦτα εἴνε τὰ ἐρωτήματα και αὐταὶ
εἴσιν αἱ ἀπορίαί ἄς ἐπεθύμου νὰ ἀπευθύνω
πρὸς τους κυρίους ὑπουργούς, ἐρωτήματα και
ἀπορίαί, αἵτινες, κατὰ τὴν κρίσιν μου, θί-
γουν οὐσιωδῶς τὴν εὐθύνην των.

Ἄλλ' ἐὰν βαρεῖαι εἴσιν αἱ συνέπειαι τῆς
τοικῆς ἀκατανόητου κατ' ἡμᾶς ἀμελείας
ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, βαρεῖαι εἴσιν
ἐπίσης και αἱ συνέπειαι αἱ ἀπορρέου-
σαι ἐκ ταύτης, καθὼσον δὲν ἔχομεν μόνον
τὸ ἀτυχὲς γεγονός οτι οἱ ταλαίπωροι οὗτοι
πρόσφυγεσ ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον θέλουσι
μεῖνει ἀνευ στέγης και συνεπῶς ἐν τῇ ἀ-
δυναμίᾳ τοῦ νὰ καλλιεργήσωσι τὰ κτή-
ματα, ἄτινα εἴσι προωρισμένα δι' αὐτούς,
ἀλλὰ και τὸ δημόσιον θέλει ὑποχρεωθῇ ἐπὶ
πολλούς ἔτι μῆνας, ὡς προείπον, νὰ δια-
τρέφῃ και συντηρῇ αὐτούς ἐπὶ ἀδραξ δαπάνῃ
ἡτις ὡς γνωστὸν ὑπερβαίνει τὰς 250,000
δραχμῶν κατὰ μῆνα και κατατρεξὲ βαρυτά-
τον φορτίον διὰ τὸν ἡμέτερον προϋπολογι-
σμόν.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Λαμβάνομεν ἀπὸ μίαν παρισινήν ἐφημε-
ρίδα.

«Ὡς φαίνεται, κατὰ τὴν προσεχῆ θερι-
νὴν ἐποχὴν, τὰ γυναικεία καπέλλα θὰ εἴναι
ἀκόμη μεγαλειότερα ἀπὸ τοῦτο τὸ ἔτος.

Εἶναι τοῦτο δυνατόν; Φαίνεται ναί.

Και ὁμῶς, ἐφαίνετο οτι τὰ θερινὰ κα-
πέλλα θὰ εἴχαν τὸ ρεκόρ τοῦ ὄγκου. Φεῦ!
Σὲ λίγο θὰ τὰ λατάρουμε.

—Διὰ τὲς χιονίστρος. Μιά εὐκόλη θεραπεία.

Ἄν και τὸ κλίμα μας δὲν εἴναι πολὺ
βορῶ, ὑπάρχουν και εἰς τὴν χώραν μας οἱ
υποφέροντες ἀπὸ χιονίστρος.

Ἴδου τί συμβουλεύει μία γαλλικὴ ἐφημε-
ρίς.

«Βράσατε πολὺν σιτὸν νερὸ γογγύλες, και
πλύνετε χέρια και πόδια με αὐτὸ τὸ νερὸ,
ἀφήσατε νὰ ξηρανθοῦν χωρὶς νὰ στεγνώσετε
με πανί, και αἱ χιονίστρος φεύγουν.»

Φαίνεται οτι τὸ μέσον εἶναι ἀποτελεσμα-
τικὸν τουλάχιστον διὰ τὲς χιονίστρος ἅμα
ἀρχίζον, ὅς ἐκ τοῦτο εἶναι πολυτιμότερον
διὰ τὰ παιδιά και τὰς κυρίας. Καὶ οταν αἱ
χιονίστρος εἴναι εις σοβαρότερον σημεῖον,
τὸ πλύσιμο αὐτὸ ἀνακουφίζει.

—Διὰ τὰ ὑποδήματα των παιδιῶν δασ.

Ποτὲ δι' ὀλονδήποτε λόγον τὰ παιδιά δὲν
πρέπει νὰ φέρουν σιβάλια ἢ σκαρπῖνα τὰ
ὅποια νὰ εἴναι ἔστω και λίγο στενώχωρα.
Ἐὰν τὰ σιβάλια εἴναι στενὰ ἢ κοντὰ, οἱ

κάλοι θά παρουσιασθούν ως άναπόφευκτον άποτέλεσμα, άλλ' ου είναι και χειρότερο κακό, θά άποκτήσουν ένα ύψημον βάδισμα που θά τους κολλήση ίσως δια όλην τους την ζωήν. Επίσης πρέπει να ληφθή φροντίς να μή κινυρώνονται στενά όλόγυρα στ' άστραγάλη, διότι τοϋτο πολλές φορές στενοχωρεϊ το μικρό.

-Διά τὰ χέρια ποϋ ιδρώνουν.

'Εάν τὰ χέρια σας ιδρώνουν, πλύνατέ τα όταν οὖς συμβαίνει τοϋτο σέ ζεστό νερό εις το όποιον να διελύθη όλίγον βόραξ, άρκει ένα κοχλιάριον καφε δια εν τέταρτον όκας νερό.

'Επειτα ξεπλυνθήτε σέ καθαρό νερό. Στεγνώσατε και τρίψατε επετα εις λίγο χυμό λεμονίου. Μή μεταχειρισθήτε όμως τον βόρακα πολν σιγγά, διότι ξηραίνεται το δέρμα και το προδιαθέτει να σκάση.

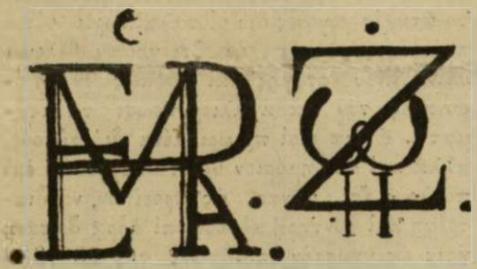
-Γυναικείοσ χαρακτήρ παραβαλλόμενος πρὸς τον άνδρικόν.

'Ο άνδρσ αγαπά την αρχήν, ή γυναίκα τον θανασιμόν. 'Ο άνδρσ έχει θάρρσ. ή γυναίκα μεγαλοφυχίαν. 'Ο άνδρσ είναι άνώτερος εις την επιτυχίαν και την εκτέλεσιν ή γυναίκα εις την ούταπαύρησιν. 'Ο άνδρσ δύναται να πάρη την άρχηγίαν άλλ' ή γυναίκα είναι εκείνη που οδηγεί.

'Ο άνδρσ δύναται να καταπιέξη την γυναίκα, άλλ' ή γυναίκα είναι εκείνη που εξασκεϊ επιρροήν εις τον άνδρα.

Αί γυναίκες αγαποϋν πολν να ξεασκοϋν κυριαρχίαν επί παντός πλάσματος μεγαλειότερον και ισχυρωτέρον από αϋτές, και ή μελέτη της ιστορίας μᾶς άποδεικνύει πῶς επέτυχον τον σκοπόν τους όπου ο άνδρσ κείται υπό θλίψιν. Πολλοί άνδρες και όχι πάντοτε οι άσθενέστεροι, φαίνεται οάν να είναι υπερήφανοι υποβαλλόμενοι υπό τας διαταγάς και τας επικρίσεις των γυναικῶν που αγαποϋν.

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ

Εις τρεις εκ των λυτών άμφοτέρων των γοίφων λαμβανομένων δια κληρώσεως θά δ-θη ως βραβείον άνα μία έξάμηρος συνδρομή της «Αληθείας» από της 'Ιανουαρίου 1908. Αί λύσεις δεκται εις τα Γραφεία μας μέχρι των Χριστουγέννων.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

'Ο φωτογράφος.—Σηκώνων ένα οικογενειακό σύμπλεγμα.

Εις ένα εκ των φωτογραφουμένων που φαίνεται μελαγχολικός.—'Αλλάζετε έκφρασι, εμπρός, χαμογελάτε ενθυμηθείτε ότι φθάνουν τα Χριστουγεννα.

'Ο οικογενειάρχης. Μή τό ξαναπήτε, ίσα ίσα τοϋτο σκέπτομαι και γώ!

'Αγγλικό χιούμορ.

Εις ένα ταχυδρομικό γραφείον ενός χωρίου της 'Αγγλίας έφθασε γραμμένο με την εξής διεύθυνσιν.

«Στόν υιόν μου, Ούίλλιαμ, Π, έν συναναστρέφεται με καλους, άλλωώς, ής γυρίση πίσω, διότι υπάρχουν μέσα δυό λίρες».

'Η κυρία όστιν ύπερέτριά.

Μαριγώ. Βλέπω πείά, ότι και να σου πη ό παιό άνόητος να βρεθή τον άκοϋς, άπορω λοιπόν πῶς δέν κατώρθωσες άκόμα να με ύπακούσης.

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

* Το σπουδαιότερον ζήτημα όπερ άπησχόλησε και την Βουλήν όσον και την κοινήν γνώμην την παρελθούσαν έβδομάδα ήτο ή εν τή Βουλή συζήτησις περί της εγκυαταστάσεως των προσφύγων. Πολλοί εκ των επιφανεστέρων μελών της 'Αντιπολιτεύσεως έλαβον κατά τας τρεις συνεδριάσεις, καθ' ής έξηκολούθησεν ή συζήτησις, τον λόγον και επετέθησαν σφοδρώς κατά της Κυβερήσεως και ιδίως κατά του ύπουργού τῶν Οικονομικῶν διότι εξ άσυγγνώστου άμελείας αϋτών παρελείφθη και μένει άλλτον μέχρι σήμερα το ζήτημα της εγκυαταστάσεως. Εις τας αιτιάσεις της 'Αντιπολιτεύσεως άνηντησεν ο κ. Σιμόπουλος και ο κ. Θεοτόκης ειποντες, ότι ήτο δυνατόν να γινή επραξεν ή Κυ-

βερνήσις άλλ' αι δυσχέρεια ήσαν δυσπερήλητοι. 'Εν τέλει ή Βουλή, προκληθείσης ψηφορίας εξέφρασε την έμπιστοσύνην της προς την Κυβερνήσιν δια ψήφων 91 κα' α 36, 7, των ύπουργῶν άρνηθέντων. 'Αλλη πρότασις του κ. Ράλλη περί σχηματισμού εξεταστικής των πραγμάτων επιτροπής άπερρίφη. Κατά τας ψηφορίας παρετήρηθη ότι ενώ ή Συμπολίτευσις παρέστη είπερ πο-ε ήνωμένη και συμπαχής, ή 'Αντιπολιτεύσεσις διεσπάσθη χάρις εις την μεταξυ Ραλλικών και Μαυρομυγαλικῶν αντίζηλίαν. 'Εν τοσούτω οι πρόσφυγες εξακολουθοϋν να μένουν άστεγοί και να ύφίστανται τα πάνδεινα εις τα μέσα του χειμῶνος! 'Ας εινε καλά ο περιφημος καταστάς έργολάβος Καφαίτσος, το όνομα του όποίου κατέστη πλέον άθάνατον!

* Ζωηροτάτην συγκίνησιν έπροξένησεν εις όλην την 'Ελλάδα ο άγγελθείς δι' άγχόνης θάνατος υπό των Τουρκικῶν αρχῶν εν Σερραϊς του εξ 'Αργινίου άνδρείου νέου Νικόλου Παναγιώτου, ο όποιος είχε πέσει εις χείρας των Τούρκων την ήμέραν καθ' ήν μετά του ήρωϊκού Μητρούτη εις το πρόστειον των Σερρών είχον αντίτάξει 4 εν όλω αϋτοί άπαράμιλλον αντίστασιν εναντίον 2000 και πλέον Τούρκων.

'Ο νέος εθνομάρτυς απέθανεν άτρόμητος επί τής άγχόνης ως αληθής 'Ελλην πτωῶν και φοβίζων τους δημίους του και καυγάζων: Κατάρα και εκδίκησις! Το 'Αργινιον ιδιαιτέρως επένθησε και έκλαυσε τον ήρωϊκόν Παναγιώτου, ύπερ της γενναίας του όποίου ψυχής έτελέσθη πάνδημον και και κατανοκτικόν μνημόσυνον εις τον Μητροπολιτικόν ναόν του 'Αργινίου, κλυσθέντων όλων των καταστημάτων των κωδώνων σημερινόντων πενήμιως και της μουσικής παιζούσης έμβατήρια. Κατά το μνημόσυνον παρίστατο και ή γραία μητήρ του ήρωος και οι άδελφοί αϋτου. 'Η όλη εικών ήτο εκτάκτως μεγαλοπρεπής και συγκινητική.

* Αρχηγός του Γενικού 'Επι-ελείου του Ναυτικού διαρίσθ ο πλοίαρχος και ύπασπιστής του Βασιλέως κ. Κουντουριώτης.

* 'Ο διοικητής της 'Εθνικής Τραπέζης κ. Στρέϊτ διέψευσε τα περί αϋτου γραφέντα ότι ήλθεν εις συνεννόησις με την 'Ιταλικήν 'Εταιρείαν Ρουμπατινο περί συμπήξεως 'Ελληνοϊταλικής άμσπολικής 'Εταιρείας.

* Το έσπερας της παρελθούσης Κυριακής παρεκάθησεν εις το ξενοδοχείον «Παρνασσός» εις μέγα γεύμα ο λαμπρός Συνδεσμός των Λακεδαίμονίων. Πολλαί προπόμες εθνοσυνιώδες ήγήρησαν υπό του προέδρου αϋτου κ. Βαλασοπούλου, του κ. Χαριτάκη, του κ. Δασκαλάκη, του κ. Σκουρίτσα κτλ.

* Όταν ελέγομεν προς τους 'Αλκεδαιμονίους «Φύλακες γρηγορείτε!» δια το σιδηροδρομικόν των ζήτημα φαίνεται ότι δέν είχομεν άδικον. Μία δήλωσις του κ. Θεοτόκη εις την Βουλήν ότι οϋδέν γνωρίζει περί αίσιας λύσεως του περιμαχητόν ζητήματος προυκάλεσεν, ως ήτο έπίμενον, θύελλαν μεταξυ των ένταϋθα Λακεδαιμονίων και κάτω εις την Σπάρτην. 'Εντεϋθεν τηλεγραφήματα, διαμαρτυρία και νέαι συσκέψεις των Λακεδαιμονίων προαγγελλόμεναι δια την σήμερα. 'Εν τῶ μεταξύ ο κ. Στράτος κρουολογήσας κατά την μελέτην της γραμμής οίκουρεϊ. Σπορτιάται γρηγορείτε!

* 'Υπάλληλος της της τραπέζης «'Ανατολή» καταχρασε 2.500 δρ. 'Εξηφανίσθη.

* 'Ο: προς το ναυτικόν πρόγραμμα του Φουρνιέ βραβιλεύει γάος και σύγχυσις πληροφοριῶν. Φαίνεται ότι ύφίσταται ζύμωσις, ή όποία άγνωστον άκόμη πῶς θά μᾶς τό... φουρνίρη!

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Α. 'Ανδρεάδου καθηγητοϋ του Πανεπιστημίου πανηγυρικός λόγος άπαγγελθείς όςτος εις τον Πανασσόν τον επέτειον της ένδσεως της 'Επτανήσου.

Οι άκούσαντες τον λόγον του διακεκριμένου νεαροϋ καθηγητοϋ άνέγνωσαν ευχαρίστως αϋτόν και όριτι εκδοθέντα εις φυλλάδιον. Διότι ο λόγος του κ. 'Ανδρεάδου δέν είναι εκ των συντασομένων εκ του προχείρου ως μέρους, άπαραιτή του, του ως εφημέρου προγράμματος του έορτασμού μᾶς επετηρίδος. 'Ο λόγος του κ. 'Ανδρεάδου, άπόρροια εύσυνειδήτου μελέτης επί της Οικονομικολογική καταστάσεως της 'Επτανήσου, επί της 'Αγλικής προστασίας, είναι άγνώστομα μένον και πέραν της τελετης μᾶς ώρας και παρέχει αϋτόχρομα συμβολήν καλήν εις την ιστορίαν της 'Επτανήσου δια τε την εμβροίθειαν και τον κλοϊτον των συμειώσεων. 'Εκ της άμερολήπιον ανάλυσεως των κατά της προστασίας μομφῶν και των ευεργετημάτων ή όπωσδήποτε μία έστω και σκιά 'Αγλικής Κυβερνήσεως ήδύνατο να παρέχη εις ένα τόπον, ύποψιαι ή κυριαρχούσα ιδέα του λόγον του καθηγητοϋ, ιδέα ήτις είναι αναντίρροτος αλήθεια, ότι εν εθνος δέν δύναται να προκόψη και να εύημερη ει μη υπό εθνικήν διοίκησιν.

Μ. Χ.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΕΤΩΝ ΜΑΣ

'Αφίκετο εκ Λαμίας ο αϋτόθι μεγαλέμπορος κ. 'Ανδρέας Καρακανιάς προς πλουσίαν και εκλεκτήν προμηθειαν όλων των όρων της εποχής δι' όν θά πλουτισή το εν Λαμιά μέγα κατάστημα των άδελφῶν Καρακανιά. Οι Λαμιτες δέν θέλουν καλύτερον κέντρον δια τα δώρα των.

—Εις τον έορτάζοντα αϋριον αγαπητόν φίλον κ. Διονύσιον Φιλίτσην εύχομαι έτη πολλά και εύτυχή. Σ. Α.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ ΕΝ ΚΑ' ΤΡΩ.

ΕΜΜ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ & Σ'α

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Το 'Ελληνικόν νεότευκτον έπερωκεανειον «ΜΩΡΑ Γ' ΤΗΣ» τόνων 12,000 με διαλύς έλικας, διαλύς μηχανάς, ταχύτητας 15 μιλίων συγκειτρον ύπαντα τα έκ των εσχάτως ψηφισθέντων άμερις κληρονομών προσποιούμενα προσόντα

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΤΗΝ 10ην ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ ΠΑΤΡΣ Ν

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Δι' έπιβάτας και έμπορ ύμματα άπορροϋντόν εις τα Γενικά Πρακτορ. της 'Εταιρείας

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: 'Οδός Σαχουάη 16 παρὰ το Τελωνείον.

ΕΝ ΠΑΡΡΑΙΣ: 'Οδός 'Αγίων 'Ανδρέου.

ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ: 'Εναντι Τραπέζης 'Αθητών.

ΕΝ ΒΟΛΩ.

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πληροπορία δίδονται εις το επί της οδού Σοφοκλέους 2 Γραφείον 'Υπερωκεανειον 'Ελληνικής 'Ατμοπλοίας.

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΕΞ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΛΛΗΝ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

'Επειδή τινες τῶν παντοπωλῶν πωλοῦσι το κοινόν σπίρτο του κανιέντου χροματισμένον και βαθμῶν 750-800 ως οινόπνευμα εκ σταφίδας βαθμῶν 950-96, γνωρίζομεν τοίς κ. κ. καταναλωταίς κάτωθι τά εν 'Αθήναις άνεγνωρισμένα ημῶν Προτήρια και εἴδη τῶν ιδ αιτίως επί τούτου λην προσοχήν των, καθ' ότι εκτός ότι το άνω οινόπνευμα δίν άποδίδει το λαμπρόν του εκ σταφίδας οινόπνευματος φῶς, καταστρέφει ΤΕΛΕΙΩΣ και τους μηχανισμούς:

- 'Οδός 'Οφθαλμιατρείου και 'Ανθ. Γαζή Κεντρική 'Αποθήκη
- » Σόλωνος και 'Ιπποκράτους Νεάπολις
- » Κυνοσάργους παραπλεύρως παρατηρήματος Ταχυδρομείου Κολωνάκι.
- » Κολωνοῦ και Μεγάλου 'Αλεξάνδρου Μεταξορρυγείον.
- » Χαλκοκονδύλη αρ. 30 Σταθμός Δαυρίου.
- » Κυδαθη-άϊων 17 εναντι Σωτήρος Πλάκα.
- » Ερμού Μοραστηράκι αρ. 36.
- » Πειραιῶς (11 ;).
- » Πλατεία 'Εξαρχείων Δημ. Μησιόπουλος
- » Πατησίων 'Αγιον Λουκῶν.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΣΑΣ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΕΣ

ΜΟΝΟΔΡΑΧΜΑ ΛΑΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ 30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1907

Κέρδη δραχμῶν 100,000, 25,000, 10,000, 5,000 1,000 ἰ.λ.λ. Χίλια κέρδη άξίας 225.000 δραχμῶν.